

ROHATECKÝ SVĚT

27. ročník - číslo 1/2023

Téma: Hudební Rohatec



O naší dědině



Od Dú - bra - vy přes Ol - ši - čky te - če vo - da k Mo - ra - vě

V Geb - har - dě aj u Zá - sa - dy Štěp - ni - ce sú tam sta - ré

V Geb - har - dě aj u Zá - sa - dy Štěp - ni - ce sú tam sta - ré

2.) Po Moravě husy plavú,
jedú ony k Přivozu,
/: tam zas chlapci koně kúpú,
šak pojedú k odvodu. :/

3.) Na Závodí hned u Mlýnskej
kvetú hrušky, jabloně,
/: když sa kolem porozhlédneš,
je tam všady nádherně. :/

4.) Z hospody zas od Pagáča
pěsničky sa ponesú,
/: po dědině ke kostelu,
ke Skalici aj k lesu. :/

5.) Zpívajte si s mužákama,
zpívajte si rádi,
/: ať je nám tu všeckým dobře
a sme kamarádi. :/

Obsah

HUDEBNÍ ROHATEC	3
OBEČNÍ ZPRÁVY	4
• Poplatky v roce 2023	4
• Informace o sběru textilu	4
• Kompostéry na bio odpad	4
• Vyhodnocení Tříkrálové sbírky	5
• Matrika	5
• Vítání	5
• Prezidentské volby a volební výsledky	6
• Kalendárium	6
TÉMA: HUDEBNÍ ROHATEC	7
• Hudební tradice ve vánoční dobu	7
• Krutý osud talentovaného hudebníka	8
• Rozhovor s Josefem Tomšejem	8
• Muzikální a obětavý Rohatčan	10
• Jedna z prvních zaznamenaných dechových hudeb v Rohatci	11
• Rohatecká skupina Nona – rozhovor s Jirkou Fridrichem	11
• Hudební skupina Montana	12
• Cimbálové muziky	12
• Rohatečtí Roháči – to nejsou žádní brouci (rozhovor s Jožkou Chalupou)	13
• Slovácká kapela Romana Horňáčka	14
• Kapela Bílí vlci	14
• DJ Yannick	14
ŠKOLSTVÍ	15
• Návštěva skanzenu	15
• Využití ICT v prostředí MŠ	15
• Vzpomínka na předvánoční čas	16
• Ze školní družiny	16
KULTURA	17
• Rozloučení stárků	17
• Kukátkem do knihovny	17
• TRÉNINK PAMĚTI	20
• Subjektivní kulturní okénko	20
MUZEJA A GALERIE	21
• Centre Pompidou	21
• Divadelní pozvánka	22
FARNÍ OKÉNKO	22
• Zprávičky	22
• Svatý Mikuláš	22
• Pro rodiče	22
• Betlémské světlo	23
• Čas postní doby	23
• Velikonoční bohoslužby v kostele sv. Bartoloměje v Rohatci v roce 2023	23
• Tříkrálová sbírka 2023	24
OD NAŠICH PŘÍSPĚVATELŮ	24
• Zamyšlení – děti – mobil	24
• Loučení koncem roku...	25
• Anton Špelec ostrořelec	26
• Zima	26
• GulášFest měl první ročník	27
SPOLKY	27
• A léta běží vážení ...	27
• Zhodnocení roku 2022 za JSDHO Rohatec	28
• Opět přišel Mikuláš	29
• Co bylo a bude v Klubu duchodců	29
• Skautská činnost v Rohatci	30
SPORT	31
• Starší žáci okresní přebor	31

Hudební Rohatec

S novým rokem jsme upravili název našeho zpravodaje. Už si to zasloužil po těch letech. Přesněji jde jen o jeho druhou část. Obec se mění na svět. Číst si v obci o obci nyní bude možné jen ve starších číslech. Změnil se i prezident po deseti letech, za kterého se mnozí z nás styděl, a tak změna jistě bude vítaná. Někdo tvrdil, že stačí, aby nový prezident nebyl hulvát, nelhal a nemluvil sprostě. Uvidíme. Jestli vám tady něco nehraje, tak je to správně! Máme totiž aktuálně hudební číslo.

Nejstarší dochované hudební nástroj je u nás pocházející z jižní Moravy z Dolních Věstonic. Jsou asi 28 tisíc let staré a byly to většinou flétničky a píšťalky vytvořené z kostí tak, aby se dalo do nich foukat. Spekuluje se, že se zřejmě více jednalo o nějakou loveckou magii než muzicírování jako takové. Jistě měl takový pravěký hudebník úspěch u žen.

Tónů i půltónů je omezený počet. Ano, jsou tu jejich kombinace, ale motivy se už většinou opakují. Čím to je, že se nám nějaká skladba líbí hned na první dobrou a k některým se musíme doslova opakovaným poslechem prokousat? Carlos Santana jednou řekl, že ta správná hudba musí rezonovat v člověku tak, že promění v tu chvíli jeho molekulární strukturu atomů. Užasně přesně.

Jestli hudba umí zastavit čas a podržet nás v přítomném okamžiku, je to meditace. A ta má na nás blahodárný účinek. Spojuje a propojuje. Umí to, co se nedaří vždy vládat a politikům. Používá jen jeden jazyk pro domluvu a je mezinárodní. Nepřekládá se a neumí být korektní. Když na východ od našich hranic dnes létají rakety a sebevražedné drony, lidé je podle zvuku už dokážou rozpoznat. O melodii tady nemůže být snad ani řeč. Lidská těla taky umějí různé zvuky, stejně jako příroda sama. Vítr zahraje svojí píšťalkou melodii, kterou do slok

přepisují stromy ve svých větvích na šustění. Voda svým šploucháním doslova kouzlí a Bedřich Smetana ve své Vltavě to brilantně zapsal do notové osnovy. Antonín Dvořák měl dobře naposlouchán zvuk svých oblíbených lokomotiv a Janáček byl liška podšitá. Bystrouška.

Hudba v Rohatci se hrála, hraje a bude hrát. Má velkou tradici, na kterou mnoho hudebníků navazuje. Na dobových vybledlých fotografiích vidíme hrdé Rohatčany se svými nástroji. V předminulém století nebyl takový soutěživý hudební život, jaký je dnes. Mezi hledištěm a pódiem se hranice ztrácela. Když v rohateckých hospodách tenkrát hrála kapela, nebyl to koncert, ale zábava a tanec. Bylo by skvělé to teď vidět a slyšet, jak se hrálo. Jestli museli hasiči nebo obecní policajti zasahovat při šarvátkách, jestli se tancovalo jen do půlnoci nebo až do rána. Co se pilo a bylo na stolech.

Před sedmi lety jsem si v kyjevsko-pečárské lávce na věži, kde byla zvonkohra a několik zvonů, všiml zajímavé věci. Pod tím největším zvonom stálo hned několik žen. Zvon byl potichu, hrály jiné. Šel jsem si stoupnout mezi ně. Stáli jsme tam tiše v modlitbě bez hnutí, když se ten obrovský kus bronzu metr nad našimi hlavami ozval. To, co projelo mým tělem bylo mnohem více elektrizující, jako když jsem v dětství strčil šroubovák do zásuvky a odletěl stranou. Tělem nám proudily vlny nesmírné energie, zvuky a tóny. Bylo to jako bohoslužba. Po takovém zážitku nemůže být člověk stejný jako před ním. Něco se změnilo. Nebylo to tím kovem, výškou klášterní věže nebo proudícím zvukem větru a naším tělem. Bylo to všechno dohromady. To viditelné a uchopitelné spolu s tím neviditelným přesahujícím daleko hranice našeho vnímání světa. Budme na tyto chvíle připraveni. Hodně štěstí.

Stanislav Zela



Obecní zprávy

Poplatky v roce 2023

Poplatek za psa na rok 2023

- výše poplatku za kalendářní rok činí za každého psa 200,- Kč
- poplatek je splatný nejpozději do 31. 3. 2023

Zaplatit jej můžete v hotovosti na pokladně obecního úřadu v úřední dny nebo na účet obce č.23327671/0100, VS 1341, SS popisné číslo vašeho domu.

Při prvním přihlášení nového psa je nutné se osobně dostavit na obecní úřad, vyplnit povinné formuláře a zakoupit si registrační známku.

Poplatek za obecní systém odpadového hospodářství za rok 2023

Oznamujeme občanům, že místní poplatek za obecní systém odpadového hospodářství (poplatek za odpady) se oproti loňskému roku nezvýšil a činí stále 600,- Kč/osoba/rok, ve stejné výši je také poplatek za vlastnictví jednotlivé nemovité věci zahrnující byt, rodinný dům nebo stavbu pro rodinnou rekreaci umístěnou na území obce, pokud zde není přihlášena žádná

fyzická osoba. Slevu ve výši 10,- Kč/osoba/měsíc mají občané, kteří dosáhnou věku 70-ti let.

Poplatek je splatný:

- měsíčně, nejpozději poslední den v daném měsíci
- pololetně, 1. pololetí nejpozději 31. 3. a druhé pololetí nejpozději 30. 9.
- ročně, nejpozději 31. 5.

Číslo účtu pro platbu: 23327671/0100, variabilní symbol: 113722, specifický symbol: č. p. domu. Poplatek je možné uhradit i v hotovosti či kartou v pokladně obecního úřadu.

Stále nám někteří občané hradí poplatek v nesprávné výši a dochází tak ke vzniku nedoplatků! Zkontrolujte si proto své trvalé příkazy v bance a případně si částku upravte. Během měsíce února budou dlužníkům rozesílány upomínky, věnujte jim prosím pozornost a dluh uhradte, aby nemuselo být přistupováno k vymáhání platebními výměry či exekucemi.

Kompostéry na bio odpad

Občané, kteří mají ještě zájem o druhý kompostér na BIO odpad, mohou přijít na obecní úřad, kancelář č. 7, podepsat Smlouvu o výpůjčce a darovací a následně si jej vyzvednout v provozní době na Sběrném místě na Kolonii. K dispozici jsou kompostéry o objemu 1.050 l a 1.400 l, jsou v rozloženém stavu. Bez podepsané smlouvy nelze kompostér vydat!!! S sebou si přineste, prosím, občanský průkaz pro prokázání totožnosti.



Informace o sběru textilu

Rádi bychom vás informovali o nové spolupráci mezi Obcí Rohatec a společností Dimatex. Tato společnost zajišťuje charitativně ekologický sběr textilu a bot. Zároveň průběžně renovuje stávající síť nádob na textil. Pomozte přispět ke zlepšení životního prostředí.

Sběrné kontejnery firmy Dimatex jsou určeny k druhotnému využití textilních materiálů s pozitivním vlivem na životní prostředí. Naleznete je zde:

P.	Místo	Popis
1	Rohatec, sběrný dvůr	48.88951567, 17.20659419
2	Rohatec, zastávka	48.87514384, 17.17813943
3	Rohatec, u pekárny	48.88057934, 17.18088044

Svoz nádob na textil optimalizuje inteligentní informační systém a NFC chipy / QR kódy. Tím šetří Dimatex životní prostředí a zároveň má přehled o situaci v terénu včetně vyhodnocení zaplněnosti kontejnerů.

Dimatex pomáhá neziskovým organizacím, a to nejen materiálně ale také finančně. V sídle firmy ve Stráži nad Nisou provozuje mimo jiné vlastní charitativní šatník, díky němuž může kdykoliv poskytnout ošacení lidem v nouzi.

Co patří do sběrného kontejneru:

Čistý a suchý textil (veškeré oděvy, bytové textil – záclony, závěsy, povlečení, potahy, ubrusy a deky) zabalený v zavázaných (zauzlovaných) igelitových

pytlích/taškách, dále také spárované (svázané) nositelné boty a hračky.

Co nepatří do sběrného kontejneru:

Znečištěný nebo mokrá textil, matrace, molitan, koberce, tašky, ústřížky látek, netextilní materiály, komunální odpad, elektrospotřebiče.

Z odpadové části textilu Dimatex vyrábí textilní kompozit Retextil - profily a městský mobiliář (lavičky, kryty na kontejnerová stání, plotovky, kompostéry a další). Tento materiál kombinuje nejlepší vlastnosti dřeva a plastu - je neabsorpční (odolný proti vlhkosti, vodě a nízkým teplotám), odolný (o 40% mechanicky odolnější než srovnatelné plasty), recyklovatelný (z 95% složen z recyklovaného materiálu - textil a LDPE fólie).

Vyhodnocení Tříkrálové sbírky

Ráda bych vás informovala o výsledcích Tříkrálové sbírky (TKS) v roce 2023. Fyzické koledování i umístění statických kasiček je již ukončeno a celkový výtěžek činí rekordních 558.185,- Kč.

Chtěla bych tedy touto cestou moc poděkovat vám všem, kteří jste otevřeli svá srdce a do Tříkrálové sbírky přispěli finančním darem. Také velice děkujeme za nezištnou pomoc v průběhu sbírky všem koordinátorům a dobrovolníkům, kteří přispěli svým úsilím na dobrou věc. Jen s vaší ochotou a pomocí lze sbírku realizovat, proto jsme všem, kdo se na průběhu sbírky podíleli velmi vděční. Výsledek nás opravdu moc potěšil, protože se nám právě díky němu podaří zrealizovat spoustu dobrých věcí.



Výsledky tříkrálového koledování 2023				
Obec	skupinek	Vybráno v Kč	Ostatní měny	Celkem v Kč
Strážnice	47	256.918	+ 34,1 € (= 814 Kč)	257.732
Petrov	14	72.187	+ 53,03 € (= 1 264 Kč)	73.451
Radějov	6	35.968	0	35.968
Rohatec	22	118.070	0	118.070
Sudoměřice	14	68.548	+ 105,41 € (= 2.516 Kč)	71.064
Online kasička	----	1.900	0	1.900
CELKEM	103	553 591	+ 192,54 € (= 4 594 Kč)	558.185

Celkový výtěžek sbírky je nejvyšší, jakého Charita Strážnice za celou dobu konání TKS dosáhla. Proto je na místě, abych vám všem, kteří jste do sbírky přispěli, moc poděkovala za důvěru, kterou jste v naši organizaci vložili. Také mohu zaručit, že finanční prostředky, které nám budou přiděleny ve výši 58% z celkového výtěžku, použijeme účelně a hospodárně na pomoc potřebným a podporu našich služeb.

Z výtěžku plánujeme v co nejvyšší míře pomoci lidem v nepříznivých sociálních situacích, kteří se nacházejí v našem regionu působnosti. Jedná se především o podporu sociálně slabých rodin i jednotlivých osob, maminek samoživitelek a lidí bez přístřeší.

Dále bychom chtěli finančně podpořit naši terénní službu Sociální rehabilitace TERES, kterou se nám zatím nepodařilo

zařadit do Základní sítě sociálních služeb a nemáme tedy na její provoz dostatečné finanční prostředky, přestože služba je v našem regionu jediná, která pracuje s osobami s duševním onemocněním v domácím prostředí. V letošním roce jsme dokonce museli provoz této služby z důvodu zvýšeného zájmu a velké potřeby rozšířit.

Marie Jurasová, Charita Strážnice

Matrika

Narození: 5

Úmrtí: Jarmila Jančaříková, 63 let
Jozef Dvořáček, 84 let
Ladislav Žalio, 75 let
Anna Chabičová, 94 let
Jiří Fridrich, 66 let

Vítání

Vítání narozených dětí se bude konat ve dvou termínech na jaře 15. dubna 2023 a na podzim 4. listopadu 2023. Rodiče, kteří budou mít zájem o přivítání svého dítěte, se mohou přihlásit na matrice obecního úřadu, nutno vzít s sebou rodný list dítěte.

Kalendárium

- | | | | |
|--------|--|--------|--|
| 11. 3. | Discoples | 15. 4. | Rohatecký koláček – závody Agility |
| 19. 3. | Divadlo bez zvířat | 21. 4. | Přednáška - Marie Terezie |
| 25. 3. | Košť polévek a minikošť ovocných destilátů | 28. 4. | Pálení čarodějnic |
| 26. 3. | Degustace vín | 6. 5. | Květinový bál |
| 1. 4. | Uklidme Česko – Rohatec | 6. 5. | Májový sranda závod – Kynologický klub |
| 2. 4. | Vítání jara | 8. 5. | Rohatecká devítka |
| 9. 4. | Výstava vín a košť | | |

Prezidentské volby a volební výsledky

V lednovém termínu proběhly i v naší obci prezidentské volby. Někteří z vás se na nás obraceli, proč nezveřejníme výsledky za naši obec na FB stránkách obce. S ohledem na zkušenosti všech okolních obcí, kdy po zveřejnění výsledků začali příznivci ať už jednoho či druhého kandidáta urážet ty druhé a často se objevovala v komentářích „nevhodná slova“ a dezinformace, jsme nechtěli přilítat v naší rozdělené společnosti olej do ohně. Ostatně ten, kdo má přístup na FB musí být zároveň připojený na internet, a tam mohl najít výsledky na mnoha informačních webech již minutu poté, co naše zapisovatelky v Hodoníně výsledky za Rohatec odevzdaly.

Českou republiku přímá volba prezidenta již poněkolkáté rozdělila a rozděluje. S ubývající slušností a ohleduplností mezi lidmi a „anonymizací“ jejich urážek a dezinformací v internetovém prostředí bohužel nebude v této zemi nikdo, kdo by ji sjednocoval. To nedokáže díky přímé dvoukolové volbě v naší společnosti žádný český prezident. Když bychom si to měli představit jednoduchým fotbalovým příkladem... 2 miliony Sparťanů nezačne po prohraném derby fandit 3 milionům Slávištů (s ohledem na fanoušky obou táborů bráno výsledkem posledního derby roku 2022).

Trochu jsme některým prodloužili procházku k volbám, protože si nepřčetli v našem zpravodaji, který každý dostává domů, že volební místnosti v obci nebyly na základní škole, ale kousek dál v budově staré školy (dům občanských aktivit). Vyřešili jsme takto komplikace spojené s každými volbami a to je, že teprve hodinu před začátkem můžeme po skončení výuky žáků připravovat volební místnosti a uklidit je musíme opět ten stejný víkend,

než začne v pondělí ráno výuka. V případě dvou kol to je činnost dvojnásobná. Jelikož se prostory v obecních místnostech osvědčily a je zde možnost je přichystat a poté uklidit dle našich časových možností, rozhodli jsme se, že zde budeme mít už každé další volby. Knihovna to velmi uvítala, nechali jsme ji otevřenou ve dny voleb, a ejhle někteří místní občané objevili, že máme skvělou a dobře zásobenou moderní knihovnu, kde jsou i deskové hry, audioknihy a milá paní knihovnice Lacková, která vede i knihovnu v Mikulčicích. Díky prezidentským volbám se nám zvýšil počet čtenářů, a to se počítá.

Samozřejmě vnímáme i postřehy týkající se složitosti parkování. Máme pro vás dobré zprávy, protože místo bývalé autobusové zastávky před starou tělocvičnou hned vedle bývalé školy vzniknou parkovací místa právě sloužící tomuto objektu. Ale ruku na srdce, někdy není na škodu se k těm volbám prostě projít hezky pěšky, aspoň člověk někoho potká, popovídá si, uvidí, jak to vypadá na druhém konci obce. Třeba někteří časem objeví, že máme i přístaviště a u něj super procházkovou trasu na hrázi kolem slepého ramene až na Kolonii... třeba.. kdoví..

Jara Adamec, starosta

	Okrsky			Voliči v seznamu	Vydané obálky	Volební účasť v %	Odevzdané obálky	Platné hlasy	% platných hlasů
	počet	zprac.	v %						
1. kolo	3	3	100,00	2 861	1 892	66,13	1 892	1 872	98,94
2. kolo	3	3	100,00	2 852	1 955	68,55	1 954	1 948	99,69

Kandidát		Navrhující strana	Politická příslušnost	1. kolo		2. kolo	
číslo	příjmení, jméno, tituly			hlasy	%	hlasy	%
1	Fischer Pavel	Senátoři	BEZPP	106	5,66	X	X
2	Bašta Jaroslav	Poslanci	SPD	103	5,50	X	X
4	Pavel Petr Ing. M.A.	Občan	BEZPP	510	27,24	921	47,27
5	Zima Tomáš prof. MUDr. DrSc.	Senátoři	BEZPP	9	0,48	X	X
6	Nerudová Danuše prof. Ing. Ph.D.	Občan	BEZPP	274	14,63	X	X
7	Babiš Andrej Ing.	Poslanci	ANO	791	42,25	1 027	52,72
8	Diviš Karel PhDr.	Občan	BEZPP	32	1,70	X	X
9	Hilšer Marek MUDr. Bc. Ph.D.	Senátoři	MHS	47	2,51	X	X

Téma Hudební Rohatec

Hudební tradice ve vánoční dobu

Hudební tradice v Rohatci dodržovala zejména církev. Podíleli se téměř všichni hudebníci i zpěváci. Vyvrcho- lením bývalo hudební a pěvecké vy- stoupení při vánočních bohoslužbách v kostele. Hlavním organizátorem byl bývalý varhaník pan Salčák. Hudbě rozuměl, průpravu získal studiem na konzervatoři v Brně a hrou na varha- ny v našem kostele. Velké pochopení měl i tehdejší rohatecký farář Alois Stoniš. Byl též výborným zpěvákem. Hudební vystoupení doprovázel smí- šený pěvecký soubor složený zejména ze členů tehdejšího Slováckého krůž- ku. Již dlouho před Vánoce pan Salčák sdružoval rohatecké hudební- ky dechových i smyčkových nástro-

jů. Organizoval zpěváky, rozepisoval noty. Pak společně zkoušeli a nacvi- čovali již během podzimních měsíců tak, aby souznění varhan i kněze bylo dokonalé. Tato tradice zde vznikla již během třicátých let, kdy do kostela byly pořízeny první elektrické varha- ny. Bylo to v roce 1932. V tuto dobu byl duchovním otcem Antonín Štam- pach. Postupně se rozšiřovala a dodr- žovala i během německé okupace. Lidé se tak odpoutávali od těžkého období války. K největšímu rozšíření této hudební tradice došlo po roce 1945. To se již rozvinula aktivita sdružení Slovácký krůžek, byl dostatek zpěvá- ků i rozšířených možností a dobrých hudebníků. Smíšená hudba čítala

větší počet hudební- ků a členů pěveckého sboru. Před Vánoce- mi v adventu již bývalo vše připraveno a pak při vánočních obřa- dech v kostele to býval i hodnotný kulturní zážitek. Kostel byl vždy zaplněn. Takové doplnění církevního obřadu se tradičně přes novoroční boho- služby až do poloviny měsíce ledna příštího roku.

Po roce 1948 se tradice postupně utlu- movala. Zanikl Slo- vácký krůžek. Zůstalo jen několik obětavých zpěváků, které pak doprovázely při cír- kevních obřadech. Po roce 2000 se obnovi- la tradice hudebních koncertů před vánoč- nými svátky zásluhou obecního úřadu. Kon- cert bývá doplněn sou- bory z okolí. Je to hod- notný kulturní zážitek v zaplněném kostele.

Zdeněk Bíza



V Brně 29. května.

Čechové vídeňští na výstavě umělecké v Hodoníně.

Návštěva vídeňských Čechů na vý- stavě výt. umělců moravských zdařila se v každém směru co nejlépe. První oddíl milých hostů vídeňských — počtem 60 — přijel v sobotu 25. května za vedení pp. Bartáka, Paldy, Ptáčka a Cesala. Na ná- draží byli uvítáni členy pořadatelstva vý- stavního (dr. Hess, dr. Kolisek, uč. Kafka, pokl. Ploskal) a zástupci spolku pro pod- poru chudých studujících čes. reálky ho- donské (dr. Zavřel, prof. Hlavinka).

Večerní koncert pořádaný ve prospěch „Komenského“ ve Vídni a Spolku podporo- vacího v Hodoníně měl pronikavý úspěch. Vedle hodonského sboru damského, jenž řízením sborm. p. Hoppa přednesl úvodní číslo, hosté vídeňští obstarali dalších 7 čísel programu vybraného, uměleckého, jaký málokdy se naskytne. Sl. Olga Chme- lařova, operní pěvkyně divadla v Dort- mundě za doprovodu p. Hoppa vítězila od čísla k číslu, hra p. dra. Sulce na violu d'amour okouzila a virtuosním, bravurním přednesem solových čísel na kontrabas obecenstvo uchvátil p. Mišek, člen c. k. dv. opery vídeňské. Doprovod obou virtuosů obstarala výborné sl. Růž. Podhajska, ab- solventka víd. konservatoře a učitelka hud- by ve Vídni. Koncert celý poskytl vzácný požitek.

V neděli 26. přijeli v hojném počtu další hosté vídeňští; i byla prohlídka výstavy, pak slovenského musea za vůdcovství předsedy dra. Kolíska, sekr. prof. Krejčího a prof. Hlavinky, a budovy české reálky.

Při společném obědě v Bes. domě pro- neseno několik vřelých pozdravů a pří- pitků (dr. Hess, továrník Palda, prof. Hla- vinka, p. Cesal).

Odpoledne podniknut byl výlet do Ro- hatec, kamž vyšlo se za doprovodu šohajů rohateckých na koních a za zvuků rohate- cké hudby.

Před vchodem do obce uvítal hosty vídeňské nadšenou řečí statečný starosta rohatecký p. Bureš, odpověděl p. Palda. V dědině vše to vířilo plným životem, vše proudilo barvami slováckými.

Uprostřed dědiny provedena vzorně tatečnými šohaji rohateckými jízda králů, připravená prof. Hlavinkou, drem. Kolí- jem a p. Antošem. Po ní rozproudila se dečná, domácká zábava v roztomilé po- spolitosti velkoměsta s venkovem. Roha- teckým všechna čest za laskavé přijetí a milé pohostinství. Loučení s Rohateckou slavností bylo těžké. Ale musilo nastati.

Vídeňští hosté za doprovodu p. sta- rosty Bureše, hudby a spolku hasičského odebrali se na nádraží rohatecké, odtud jménem pořadatelstva drem. Kolískem do- provozem k Hodonínu, kdež četná společ- nost hodonínská i pořadatelé s drem. Hes- sem, vřele přišla se ještě rozloučiti s roz- stávajícími hostmi. Hostmi těmito bylo zastou- peno 22 spolků vídeňských Čechů — vý- stavního, inteligence. Odpoledne měla výstava úspěšnou návštěvu z ministerstva sek- ce, p. ar. Villani a dra. Bradíka.

Zastupující Čechů vídeňských na výstavě v Hodoníně byly v pravdě slavnými a neza- mýšlenými.

Jan

Článek z Lidových novin - rok 1907

Krutý osud talentovaného hudebníka

K hudební historii naší obce patří celá řada milovníků hudby, kteří se svým uměním i talentem zapsali do minulosti. Někteří ovládali různé hudební nástroje nebo obohacovali krásným pěveckým projevem, nebo i obojím. Měli zvláštní cit, kterým ovlivňovali své přátele, široké okolí, společnost. Mezi talentované v obci patřil od mladého věku Rohatčan Vladimír Blažíček. Mezi místními se o něm mnoho neví. Jeho nejbližší i současníci již nežijí a mladší generace jeho osud nezná. Jako mladý student konzervatoře byl označován za nadějného skladatele a básníka. Jeho osud se rozvíjí v době druhé světové války. V roce 1944, po krátkém rozloučení v Praze, odešel do Slovenského národního povstání, kde se jeho stopy ztrácejí. Zůstalo na něj několik vzpomínek jeho současníků, již dnes nežijících, ale i básnická esej Rozjímání o neznámém od zasloužilé umělkyně Miroslavy Tomanové. Je to vzpomínka její i manžela Josefa Tomana, národního umělce, dvou výrazných českých literárních tvůrců.

Vladimír Blažíček se narodil v Rohatci v roce 1921. Zde také začal chodit do obecné školy. Již tehdy se projevoval jeho hudební talent, ale také láska k literatuře, kterou si rozšířil studiem na gymnáziu ve Strážnici. Píše první verše i skládá hudbu. S kamarády studenty vydávají literární časopis. Hudbu i literaturu rozšiřuje mezi kamarády, výborně hraje na několik hudebních nástrojů, v obci cvičí v Sokole,

rád cestuje. Při jedné prázdninové cestě na tehdejší Podkarpatskou Rus se seznamuje s manžely Tomanovými a vyznává se jim z lásky k hudbě, literatuře i láskou ke svému rodnému kraji a obci. Velmi si jej oblíbili pro jeho upřímnost i talent. Maturitu na gymnáziu ve Strážnici vykoná Blažíček již v začátku kruté doby pro naši republiku v roce 1940. Miroslava Tomanová o něm ve své esejí píše, že již tehdy byl takřka hotovým hudebním skladatelem. Doma ve své obci nadále organizuje se svými kamarády různá hudební setkání, skládá hudbu, píše články. Vše pro svou českou zemi a rodné Slovensko. Vstupuje na konzervatoř v Brně. Píše, komponuje, ale trápí ho vše kolem, fašistické běsnění. Jeho srdce je na rodném Slovensku.

V roce 1943 se zavírají vysoké školy, s nešťastným ročníkem 21 musí Vladimír na nucené práce do Německa, Štrasburku, Vídně do továrny na zbraně. Nadále i přes stísněné podmínky se věnuje své milované hudbě. Na nucené práce je nasazen do Štrasburku, Vídně a Dubnice nad Váhom, kam byla výroba zbraní přeložena z Německa. Odtud se mu podaří ještě navštívit rodiče i manžele Tomanovy, ale pak odchází zpět. V blízkosti Dubnice sílí partyzánské hnutí. Nastává slovenské národní povstání. Blažíček utíká z továrny a odchází do hor k partyzánům. Před Vánocemi 1944 se naposled ozve rodičům pozdravem s posledním rukopisem. Pak



již po něm zůstávají zastřené stopy. Vrcholí slovenské povstání, zuří kruté boje. Vladimír Blažíček mizí neznámo kde. Končí válka, 12. dubna 1945 je osvobozen Rohatec. Lidé se shledávají, je máj a Vladimír se nevrací. Rodiče jej stále očekávají. Ani po měsíci žádná zpráva. Matka věří, že se ozve, že se vrátí. Otec jej hledá, cestuje, vyptává se, stovky kilometrů nachodí pěšky, marně. Spolupracuje s repatričním úřadem, stopa žádná. Nedošlo ani k hrobu. Vladimír Blažíček, mladý hudební skladatel, básník a prozaik zůstal neznámý.

Zdeněk Bíza

Rozhovor s Josefem Tomšejem

Pan Jožin Tomšej je dlouholetým propagátorem rohatecké muziky a sám byl většinu svého života aktivním hudebníkem a zpěvákem nejen v dechové kapele, ale i v mužském a chrámovém sboru.

Od kdy hrajete a kde jste se naučil hrát?

Můj starší brácha hrával v kapele a po vojně za mnou přišel a říkal, že se jenom poflákujeme. Tak jsme začali s Milanem Gurským shánět nástroje. Bratr Jan hrál baskřídlovku a já jsem si vybral klarinet. Pod dohled si nás vzali muzikanti z tehdejší rohatecké dechovky, hlavně pan kapelník Antoše (říkalo se mu Augustýn) a jeho bratr. Začali jsme trénovat v září 1960 a na Vánoce už jsme po třech měsících vystupovali v hospodě U Urbanů. Bratr pana Antoše Pavel mě učil hrát na klarinet. Ze začátku na německý a pak už na francouzský systém. Neřekl mně třeba, že existuje čtvrtá oktáva.

Hrávali jste tenkrát s tou starou partou, můžete nám je představit?

Jožin Cigánek hrál bas, Jurkovič buben, Rybecký Josef na es trumpetu. Bureš (Fagin) bé trumpetu. Franta Salčák (varhaník)



hrával na baskřídllovku stejně jako Zezula. Franta Urbánek es klarinet a Augustýn na křídllovku. Byli od nás tak o 20 až 30 let starší, ale byli jsme rádi, že nás mezi sebe vzali.

Kde jste všude hrávali?

Hrávali jsme v Rohatci, na pohřbech a na svatbách, na muzikách, ale i nějaké koncerty jsme odehráli, ty se konaly v prostorách závodu Maryša v aleji a bývaly pozvány i hudby z okolí.

Kdy došlo k tomu, že jste se od původní kapely osamostatnili a hrávali už jen sami?

Asi od roku 1967 nebo 1968 jsme hrávali už jenom my mladí. První kapelník po Antošovi byl učitel Hradil. Po Hradilovi to byl Rosta Hnilica. Po něm to byl kapelník Libor Salčák. Když někdo z muzikantů nestíhal, musel odejít. Michal Komosný z Dolních Bojanovic učil hrát na nástroje děcka a pak i nás. Byl sklepmistrem v Hodoníně a měl díky své práci dobré kontakty, a tak už jsme pak začali jezdit hrát i mimo Rohatec.

A jaká byla vaše tehdejší sestava?

Já jsem hrával na klarinet. Na křídllovku hrávali Jara Krakovský, Libor Salčák a Peťa Lekavý z Dolních Bojanovic. Basistou byl Pavel Polínek. Na baskřídllovku hrával můj brácha Jan Tomšej a Michal Komosný z Bojanovic. Jan Macháček hrál na trombón stejně tak i Jan Okáník, ten ale ještě přidal i hru na buben. Josef Štylárek, Joža Rybecký a František Bačík hráli stejně jako já na klarinet.

Jak vypadal váš tehdejší repertoár a jak to bylo se zpíváním?

Dříve se jenom hrávalo bez zpěvu. Zpívat se začalo až někdy okolo sedmdesátých let. Já jsem kromě hry na klarinet také zpíval, a se mnou zpívala i děvčata. První byla Anna Kordulová s Annou Němčanskou, potom Milena Rybecká, Lida Žaliová a Dobra Antošová.

Kde jste vlastně zkoušeli a jak jste se a kdy poprvé pojmenovali?

Dříve jsme zkoušeli v hospodě U Jiříčků. Pak asi v roce 1975 nám v Maryši tehdejší ředitel Vinter dal zhotovit oblečení a tehdy jsme začali už hrát jako dechová hudba Maryša. To byl první název rohatecké kapely. Dechovky se začaly pojmenovávat až po vzoru Moravanky, která byla první, a tak všichni ostatní to začali dělat taky. Většinou se pojmenovávaly podle své obce, kde hrály.

Jaký byl váš repertoár a byly tehdy nějaké soutěže?

Hrávali jsme všechno možné. Měli jsme bohatý archiv. Ano, soutěžilo se. Svého času jsme vyhráli okresní kolo soutěže O zlatou křídllovku, které bylo v Dubňanech. Dál pak postoupila Šohajka, která vyhrála v Místříně.

Kdy jste skončili s kapelou?

V roce 1985 odešel Libor Salčák na teologickou fakultu a po něm to převzal Rosta Hnilica jako kapelník. Já jsem kvůli zdravotním problémům byl trochu stranou. Chyběla nám osobnost Libora Salčáka. Sedm kluků nám odešlo hrát do Šohajky, a pak už to nebylo ono. Já jsem kvůli nemoci přestal hrát. Ale o to víc jsem se věnoval zpěvu, a to zpočátku v chrámovém sboru a pak s rohateckým mužským sborem.

Rád bych se zeptal ještě na místní chrámový sbor.

V Rohatci byl chrámový sbor, ve kterém jsem zpíval. Byli jsme zváni do okolních kostelů. Jezdili jsme do Velkých Bílovic, Moravského Žižkova a Ratíškovic.

Byla tady vaše kapela, chrámový sbor a pak vznikli Mužáci.

Jirka Hostýnek slavil padesátiny, přišli mu přát kamarádi (dobří zpěváci) a tam vznikl nápad, že budeme zpívat jako mužský sbor. Z tohoto sboru jsme pak někteří zpívali i ve sboru chrámovém. Nebyli to ale všichni, někdo si na to netroufal. Pravidelně jsme jako Mužáci začali zkoušet. Občas jsem něco navrhl a donesl jsem na zkoušku magnetofonové pásky s nápady. Začali jsme recipročně jezdit. My jsme někoho pozvali a oni pak pozvali zase zpívat nás k nim. Dvakrát jsme hráli i v Praze. Jednou na Žofíně a pak ve Slovanském domě. Tady po okolí jsme jezdili od Vlčnova po Znojensko. V rohateckém mužském sboru jsem zpíval ještě donedávna, teď už si zpívám jen pro svoje potěšení.

Jste autorem písničky „O naší dědině“, řekněte nám něco o jejím vzniku?

To vyplynulo z mojí tužby napsat něco pro naše Mužáky, aby nás písnička charakterizovala, že jsme z Rohatce, a hlavně jsem chtěl popsat naši krásnou dědinu. A tak jsem si vše promítal a v duchu procházel Rohatcem, a začal jsem psát.... „Od Dúbravy přes Olšičky teče voda k Moravě ...“. Tak nějak jsem už text skládal slovo od slova. Písnička končí slovy „Zpívajte si s mužákama, zpívajte si rádi, ať je nám tu všickým dobře, ať jsme kamarádi“. Tak by to mělo být i v životě. Mám ještě pár nápadů, snad se k nim časem vrátím a něco dám ještě dohromady.

Děkujeme za rozhovor

Stanislav Zela, Anna Homolová



Muzikální a obětavý Rohatčan

Do hudební minulosti naší obce patří lidé, kteří hudbě věnovali celý svůj život. Ovládali hru na několik hudebních nástrojů a pro hudbu dokázali nadchnout i ostatní. Takový byl rohatecký rodák pan František Salčák, známý jako dlouholecí varhaník našeho kostela, ale také jako obětavý hudebník ve všech dechových hudbách, které v minulosti v obci působily. Byly to stálé nebo i účelově krátkodobě sestavené kapely ze spřátelených hudebníků. Pokud sledujeme jejich fotografie z minulosti vždy je zde pan František Salčák nebo někdo z jeho rodiny. Pan Salčák pocházel z rodiny zemědělské. S hudebním nadáním se snad i narodil, protože již jeho tatínek Pavel ovládal několik hudebních nástrojů, zejména housle i trumpetu. František se narodil v roce 1913. Do školy chodil v Rohatci a pak do hospodářské školy ve Strážnici, aby se připravil na převzetí hospodářství. Již od mládí se u něj projevovaly hudební vlohy, proto se začal učit hru na housle, což zdokonaloval v hudební škole v Hodoníně. Naučil se zde hrát i na klavír. Učitelé si všimli jeho talentu a doporučili jej pro dvouletý kurz pro chrámové varhaníky na konzervatoři v Brně. V roce 1932 byly do nového kostela zřízeny elektrické varhany, byl potřebný dobrý varhaník a tím již pan Salčák jako absolvent brněnské konzervatoře byl. Varhanici do té doby zastávala již starší farní hospodyně, která potřebovala vystřídat. Duchovním otcem v tuto dobu byl František Štampach a ten doporučil jako nového

varhaníka právě Františka Salčáka. Funkce se ujal v roce 1933, ale pak musel na dva roky na vojnu. Po návratu se již všeho plně ujal a začal i organizovat zpěváky a celý hudební doprovod všech církevních obřadů. Protože ovládal několik hudebních nástrojů, stal se rovněž významným členem dechové hudby. Tato činnost se projevila zvláště po roce 1945, kdy se hudebníci střídali nebo sestavovali dle účelu. Vždy byl mezi nimi, oblíben i pro svou dobrosrdečnou povahu. Pan František Salčák se dožil téměř 94 let. Jeho líbivá hra na varhany i jeho hlas znějící z choru kostela zůstala vzpomínkou rohateckých občanů na obětavého a příjemného člověka.

Jeho talent zůstal i v rodině. Oba synové se věnovali hudbě, zejména mladší Libor se jí dlouho věnoval a vychovával i mladé hudebníky. Později, po vysvěcení na kněze, jej služba boží odvedla mimo Rohatec. Stále však hudební nadání Salčáků

zůstalo. Pravnuk pana Františka Salčáka ukončil v roce 2019 tříletý vzdělávací kurz pro chrámové varhaníky v Břeclavi a v současnosti se již ujímá funkce varhaníka v našem kostele.

Zdeněk Bíza



Jedna z prvních zaznamenaných dechových hudeb v Rohatci

Bohužel přesné datum nemáme, ale domníváme se, že to mohlo být v období první republiky. Jmenovala se Antošova 11-ka Rohatec, toto měla napsáno na bubnu na dobové fotografii. Kapelníkem byl pan Antoš František, podle něj byl pravděpodobně název. Dalšími byli pánové Škromach Josef, Rybecký František, Rybecký Josef (Rybka), Bureš Jan (přezdívalo se mu Fagin), Antoš Antonín (Augustin), Zezula Josef, Slováček Jan, Jurkovič Josef a Hornáček Martin. Posledně jmenovaný svého času založil svoji kapelu, které byl kapelníkem. Po panu Antošovi Františkovi převzal kapelnictví pan Antoš (Augustin). Na další obměny v kapele už vzpomíná v rozhovoru Jožin Tomšej.

Anna Homolová



Rohatecká skupina Nona – rozhovor s Jirkou Fridrichem

První číslo zpravodaje v roce 2023 je zasvěceno hudbě v Rohatci. A tak mě napadlo připomenout skupinu Nona a požádat o rozhovor Jirku Fridricha, jednoho z členů této kapely. A protože se dobře známe, tak si budeme tykat.

Jirko, jak a kdy vznikla Nona?

Počáteční impuls k tomu, jak jsem se dostal k hraní, byl vlastně ten, že jsme já a Pavel Homola, ve věku asi patnácti let, chodili k Pravošovi Suchánkovi, který nás učil hrát na kytary. Pravoš také skládal písničky, které jsme si s Pavlem velmi oblíbili, byl pro nás vzorem a vlastně s ním jsme začali dělat muziku. Postupem času jsme kolem sebe seskupili partu lidí milujících muziku a natočili jsme CD s názvem PS Pravoš Suchánek. Pak jsme jen tak příležitostně hrávali s touto partou lidí na nejrůznějších akcích. Tady bych chtěl vzpomenout vydání zpěvníku Pravoše, na jeho vzniku a vydání se velkou podporou podílel i obecní úřad.

Už v té době jste se jmenovali Nona. Jak vznikl vlastně tento název?

Ne, k pojmenování skupiny došlo až asi po dvaceti letech od natočení CD, když jsme o názvu začali přemýšlet. Jednoznačně zvítězil název Nona, tak se totiž jmenuje jedna z písniček Pravoše. „Aničko, chceš, já ti kousek zanotuju... Já byl jen dítětem, když jsem chodil s děvčetem, které říkali Nona. Ona vzhled měla senzační, nápady legrační, zábavná tahle Nona. Dosud nechápu, proč

jsem zrovna já stal se tím, kdo ji bavit má, to mě dojmá“.

Jirko díky – krásná píseň, myslím, že jste tenkrát vybrali dobře. A co bylo dál s Nonou?

Jak už jsem říkal, hrávali jsme tak různé na menších sešlostech v Rohatci a okolí, ale musím se pochlubit i tím, že jsme se zúčastňovali různých soutěží například Porty, vždy s pěkným umístěním. Svého času jsme se umístili v soutěži na rádiu Jih, a to na druhém místě, což považuji za velký úspěch. Zajímavou zkušeností byl náš koncert ve Valdštejnské zahradě v Praze, který nám domluvil Zdeněk Škromach, tenkrát byl sekretářem. Jeli jsme tam za podpory našich

příznivců, kterých byl celý autobus. Na koncertě se sešlo na 800 lidí a měl velký úspěch.

Jaký byl a je váš repertoár?

Specifikem Nony je to, že hrávala výhradně svůj vlastní repertoár, k němuž samozřejmě počítám i skladby Pravoše Suchánka. Písničky jsem skládal já, aranžmá upravoval Rasken (Jara Ráchela).

Vydali jste nějaké CD nosiče?

Ano, v průběhu let jsme vydali celkem pět CD. První bylo již zmiňované PS Pravoš Suchánek, druhé s názvem Váhy, třetí Čtyři roční období, čtvrté Vlčí máky a na název toho páteho si nemůžu za boha vzpomenout - a už jsem si vzpomněl, Agát se jmenuje.



Jirko, můžeš nás seznámit s členy Nony, měnilo se nějak složení kapely?

Asi tak, takový pevný základ jsme byli čtyři muzikanti – já, Pavel Homola, Jaroslav Ráchela, Luděk Strnad, stálými zpěvačkami byly Hana Strnadová a Blanka Turečková, dále s námi vystupovaly např. Marta Alexy-

ová Čechovská, Eva Lindenbergová Navrátilová, Michaela Brychtová, ale i např. Magda Úprková Múčková.

Slyšela jsem, že jste se věnovali i charitě?

To je pravda. Vždy, pokud to jen bylo

možné, jsme se snažili podporovat, třeba i drobnými dárky některé místní občany, nebo jsme výtěžek z koncertu věnovali onkologickému ústavu v Brně. Třeba i málem jsme se tak snažili podpořit dobrou věc.

Jak vzpomínáš na koncert uspořádaný k 40. výročí založení Nony?

Tento vzpomínkový koncert se konal v srpnu roku 2020 v amfiteátru Lázní Hodonín. Potěšilo nás, že přišli snad všichni naši příznivci a podporovatelé a také to, že i přes silný liják, který se asi v polovině koncertu spustil, téměř nikdo neodešel. Ti, co neměli deštník, byli pozváni pod střechu na jeviště. Tak byl ještě nádherný umělecký zážitek umocněn. Tento koncert byl zatím poslední. Uvidíme, jestli si ještě někdy společně zahrajeme.

Jirko, děkuji moc za krásné povídání.

Anna Homolová



Hudební skupina Montana

Další rohateckou skupinou byla Montana. Parketou skupiny byl hudební směr country. Jejím členy byli Stanislav a Martin Holíkoví, Zdeněk Koneček, Petr Kraml, Tomáš Zámečník a Luděk Strnad. Ozvučení zajišťoval nikdo jiný než Vít Chabiča, byl opravdu dobrý, a to i díky vlastnictví kvalitní techniky. A jak už to bývá, když je někdo dobrý, tak má i přezdívku. Vítošovi jsme říkali „hluchý zvukař“. Kapela hrávala sice jen něco málo přes tři roky, ale koncertování bylo

o to intenzivnější. Kromě velkého koncertu na hřišti v Rohatci jsme zajížděli hrát do okolních dědin, například do Milotic, kde jsme hráli v zámeckém parku, pak třeba do Veselí nad Moravou a také jsme hrávali na zábavách v EHO v Hodoníně. Vydali jsme i CD nosič, ale máme ho k dispozici jen pro naše vzpomínání.

Z informací od zdroje, který nechce být jmenován, zaznamenala Anna Homolová.

Cimbálové muziky

Nejstarší dochovaná zmínka je o CM, která neměla žádný název, ale známe její složení. Byli to pánové Josef Tetur, Josef Gürtler st., František Lazar, Josef Antoš (Puk) a Jan

Koštál. Tato cimbálová muzika hrávala od šedesátých do sedmdesátých let. Postupně se také doplňovala a obměňovala mladšími muzikanty, kterými byli Pavel Tetur, Igor Gürtler,

Pavel Filipovič. V období kolem roku 1980 se stejně jako dechovka jmenovali CM Maryša. V té době byl primášem Luboš Mlýnek.

Anna Homolová



Rohatečtí Roháči – to nejsou žádní brouci

(rozhovor s Jožkou Chalupou)

Aby bylo moje vzpomínání úplné, nemám opomenout kapelu Roháči. Při této příležitosti jsem šla za Jožkou Chalupou, jejím frontmanem. Tenkrát takové pojmenování nebylo, takže byl jejím jediným zpěvákem, a to velmi dobrým.

Jož, zavzpomínej na to, jak vznikla skupina Roháči?

Bylo to nějak kolem 70. let minulého století, kdy se dali dohromady kluci, kteří si jen tak společně hráli na kytary a na bicí, různé po kamarádech. Byli to Stanislav Slezák, Pavel Janča, Igor Gürtler a Emil Celman. Později vystřídal Igor Laďa Novák, který byl vlastně takovým uměleckým vedoucím. No ale to se ještě skupina nejmenovala Roháči, ale We Four (My čtyři). No a pak přišla doba, kdy se musely tyto anglické názvy „počesťit“, a tak vznikl název Roháči.

Tam nevidím tvé jméno, jak ses dostal k Roháčům ty?

To zase byla jiná historie. Další parta kluků, ke kterým jsem patřil i já, se začala scházet u Pravoše Suchánka, který nás tak trochu vedl. V této partě jsem já zpíval, muzicírovali Pavel Slezák, Pavel Homola, Pavel Janča, Rost'a Hnilica, toho vystřídal pak Pavel Tetur. Naším dvorním mixážním technikem byl Vít Chabiča, ale to až poté, kdy jsme koncertovali na čajích a zábavách. Říkali jsme si tak potajmu Mladí Roháči. Ale my jsme nechtěli hrát jen pro sebe, chtěli jsme i koncertovat a hrát hlavně pro rohateckou mládež, naše vrstevníky. No a měli jsme štěstí v tom, že se za nás přimluvil Mira Veselý a pan Antoš (Puk). Mohli jsme tak hrát v kulturním domě v Rohatci na tzv. čajích. Tím začala naše hudební kariéra a tak nějak jsme převzali štafetu po těch „původních“ Roháčích.

Tím tedy začala hudební éra rohateckých Roháčů?

Ano, v místním kulturním domě jsme začínali kolem roku 1974, ale pro-

tože jsme tenkrát byli moc mladí, tak jsme poprosili Pravoše, aby se za nás zaručil a byl takový náš zástupce a garant při vystoupeních. My jsme ho na oplátku nechávali v přestávkách hrát jeho krásné písničky.

Jaký typ hudby Roháči provozovali?

My jsme byli „tvrďasi“. Hrávali jsme hard-rock, třeba skladby od Deep Purple, Black Sabbath a podobných známých skupin tohoto žánru.

Hráli jste jen převzaté skladby nebo i vlastní tvorbu?

Samozřejmě i vlastní písničky, které převážně skládal Pavel Slezák. Pavel byl neuvěřitelně nadaný, zhudebnil například básně od J. Kainara a F. L. Čelakovského, u ostatních prováděl aranžmá skladeb. Skládal také Pavel Janča, jeho píseň Lidé zvířata jsou byla v té době naším velkým hitem.

Kde jste vystupovali kromě Rohatce?

V Rohatci jsme hrávali tak 12 zábav – čajů ročně, kromě toho jsme často hostovali v nedalekých Ratíškovcích, Dubňanech, Lanžhotě a na mnoha dalších místech v okrese. Ale nebyli to jenom čaje, hráli jsme dokonce i na plese v hotelu Tatran ve Skalici, kde jsme střídali myslím, že nějakou dechovku, už si nevzpomenu jakou. A ješ-

tě se musím pochlubit naším největším úspěchem. Účinkovali jsme na Bzeneckých slavnostech vína a střídali jsme brněnský orchestr s vynikajícím muzikantem Milanem Michnou, který hrál v orchestru Ivo Pavlíka, a ten doprovázel Věru Špinarovou. Přestože jsme měli tak velkou konkurenci, tak nám tleskali návštěvníci, kteří se na tyto slavnosti sjíždějí ze širokého okolí a snad i z celé republiky. Velice jsme si tenkrát cenili pochvaly samotného pana Michny, který zprvu nevěřil, že dokážeme obecenstvo upoutat a tak dobře hrát a zpívat.

Kdy a kde jste vystupovali naposledy?

V Rohatci se Roháči rozloučili vystoupením v kulturním domě pro žáky základní školy a poslední zábava se uskutečnila v Lužicích. Pak jsme se tak nějak různě vytráceli, tu se některý oženil, některý šel na vojnu a tak podobně. Ale třeba Pavel Homola přešel bubnovat ke skupině Spektrum, Pavel Slezák odešel k Ferrum (ve Veselí, ne to dnešní) a Rost'a Hnilica hrával v Kombetu. Tak nějak jsme skončili, ale byly to krásné časy a rád na ně vzpomínám.

Děkuji ti moc za rozhovor a doufám, že při našem ročníkovém setkání nám něco z repertoáru Roháčů zazpíváš. Ještě jednou dík.

Anna Homolová



Slovácká kapela Romana Hornáčka

Vznikla z iniciativy Romana, který hrával v dechové hudbě Maryša na křídlovku. Po jejím rozpadu dal v roce 2010 dohromady pár muzikantů a začali spolu hrát zpočátku jen příležitostně na menších společenských akcích. Časem byli zváni na koncertování i do zahraničí, v současné době hrají tradiční krojované hody, pořádají vánoční koncerty a v neposlední řadě tato kapela zajišťuje důstojný doprovod při pohřebních obřadech nejen v naší obci. Romana, tak jako mnoho dalších místních dětí, vyučoval hudební nauce Libor Salčák, tehdejší kapelník dechové hudby. Z těchto jeho žáků se hudbě a zpěvu věnují jen tři, s Romanem čtyři. Marek Bureš dodnes hraje ve Vojenské hudbě Olomouc, Josef Klásek hraje v dechovce a Petra Tomanová (Hověžáková) zpívá s dechovou hudbou Sobůláci.

Anna Homolová



Kapela Bílí vlci

Pohrávali jsme si s myšlenkou založit kapelu, když jsme chodili do 7. třídy. Přesný rok bohužel nemáme nikde zapsán, ale dalo by se říct, že vznik kapely byl na přelomu let 2007 – 2008, kdy si všichni spoluhráči konečně pořídili své nástroje. Naše parta se skládala z kapelníka Michala Veselého (kytarista), Karla Fajkuse (kytarista), Martina Hynka (baskytara) a zatím nejzkušenějšího z nás Tomáše Mlýnka (bubeník). Tak vznikla kapela Bílí vlci - White Wolves.

Začátky byly opravdu těžké, od prasklých puchýřů na prstech, krvavých šrámů a rozbitých činelů až po hledání zpěváka, kterého jsme bohužel nenašli. Velmi

nás zaujala kapela Metallica a další kapely z rockových žánrů. S tím nám pomáhali a dávali nápady skvělí kamarádi a muzikanti Karel Kovalík a Jakub Ševčík.

A tak jsme se prokousali k našemu prvnímu vystoupení. Pokud si dobře vzpomínám, tak to bylo pro Klub důchodců Rohatec. Další vystoupení bylo ke konci 9. třídy na místním Školním plese.

Časem jsme se zdokonalovali a zdokonalovala se naše technika. Hráli jsme zejména v hospodě Esmeralda a v restauraci U sudu (takové nekonečné turné). Hráli jsme také v bistro U Gerasima a na Přístavišti v Rohatci. Nezastavili jsme se jenom

v Rohatci, ale i na hasičských závodech, moto-srazech. Snažili jsme se angažovat několik zpěváků a zpěvaček, ale bohužel ne příliš zdárně.

Když jsme se dostali na střední školy, změnil se repertoár na tvrdší a ukazovaly se nápady na autorskou hudbu. A taky se zase řešil název kapely.

No a jak to bývá s příchodem zaměstnání, tencil se také čas na hraní, a tak se kapela pomalu rozpustila. Nyní aktivně hrají Tomáš a Martin v zábavové rockové kapele Just a Girl. A kdo ví, třeba se ještě někdy WW objeví.

Jakub Tomšej

DJ Yannick

Mezi rohatecké hudebníky dnešní moderní doby patří zcela po právu také Honza Turek vystupující pod jménem DJ Yannick. Energické, plné funky progressive elektro zvuku, zlomených i rovných beatů, tak lze ve stručnosti popsat sety DJ Yannicka. Počátky jeho hraní se datují od roku 1998, kdy svůj vyhraněný styl teprve začínal hledat a mezi jeho deskami převládaly houseové, tech-houseové a techno labele. Jeho nynější sety jsou těmito začátky, kdy se zaměřoval výhradně na taneční publikum, silně ovlivněny. Breakbeat mu však jako jediný poskytl široké spektrum možností, takže dnes od něj můžeme slyšet i klidnější sety s příjemnými plochami, zajímavými offbeatsy a vokály. S citem dokáže přizpůsobit výběr de-

sek prostředí a publiku, pro které hraje. Poslední dobou s nástupem digitalizace se Yannick stále více vrací ke svým kořenům a hraje spíše rovné electro, acid sety okoreněné progressivním breakbeatem. Nejraději má mnohahodinové sety, které mu skýtají příležitost vystřídat všechny jeho oblíbené styly. Nevyhýbá se ani čistě breakbeatovým setům, což závisí na charakteru akce. Vidět a slyšet ho můžeme nejen v četných pražských klubech jako například Roxy, Le Mirage, XT3, Akropolis, Swamp, Cross, Bukanyr nebo Chateau. O Honzovi určitě ještě uslyšíme, jelikož už dnes je ve své komunitě velmi žádaným a nebojí se žádné české stage či klubu.

Jara Adamec

Školství

Návštěva skanzenu

Dne 1. 12. 2022 od rohatecké školy vyrazil autobus směrem na nedalekou Strážnici. To se žáci 2. a 4. ročníku vypravili do zdejšího skanzenu na již tradiční a oblíbený pořad Radujme se, veselme se, který se každoročně pyšní obrovskou návštěvností a vynikajícími ohlasy. Naše očekávání tak bylo veliké, stejně jako nedočkavost všech dětí.

V krásném programu se děti seznámily s obvyklými pracemi a zvyky, které se pojí s adventem, zkusily si přípravu tradičních pokrmů a stolování na jihomoravské

vesnici v minulém století. Během putování mezi jednotlivými dobovými chaloupkami se pozdravily s Mikulášovou družinou, nechaly si pomoučit promrzlé tvářičky od Lucek, pozdravily krále na jejich dlouhé cestě k městu Betlému a hlavně se dozvěděly spoustu nových informací a užily si krásnou předvánoční atmosféru.

Okouzilo nás krásné prostředí, poutavé vyprávění, jak to bylo za dob našich předků a celkově jsme si užili krásný den. Tak snad zase někdy na viděnou ve Strážnici!



Využití ICT v prostředí MŠ

V rámci projektu zavádění ICT znalostí a dovedností do educačního procesu je i naše mateřská škola aktivním účastníkem.

Do vzdělávací nabídky a činností dětí jsou pravidelně zařazovány aktivity, které jim umožňují seznámit se s moderními technologiemi a získat základní orientaci v této oblasti.

Učitelé využívají ICT při prezentaci učiva pro větší názornost a představitost.

Děti tak např. pracují s interaktivními tabulemi, které jsou pro ně aktivizujícím prvkem.

Oblíbeným prvkem k doplnění výuky jsou tablety, na nichž děti plní úkoly prostřednictvím výukových programů zaměřených např. na zrakovou percepci, matematickou pregramotnost, paměť, čtenářskou pregramotnost.

Moderní technologie jsou tak využity k doplnění a obohacení stávajících metod a v dnešní moderní době i nezbytným doplňkem vzdělávání.

Mezi dětmi se těší velké oblibě.

Kolektiv učitelek mateřské školy



Vzpomínka na předvánoční čas

Letošní předvánoční čas byl pro žáky naší školy opět krásný. Začalo to návštěvou deváťáků, kteří převlečení za čerty, anděly a Mikuláše přinesli dětem zaslouženou nadílku. Jako každý rok obešli všechny třídy a nezapomněli ani na naše nejmenší kamarády v mateřské škole.

Největším zážitkem pro děti a jejich rodiče bylo určitě Vánoční koledování s tradičním jarmarkem, které se uskutečnilo 8. prosince před budovou školy. Nejen že si děti zazpívaly a poslechly hezké koledy spolužáků z ostatních tříd, ale obdivuhodné byly i jejich převleky za pasáčky a anděly, které jim obstarali rodiče. Moc jim to v kožšinových čepicích, vestičkách a kabátcích slušelo. Když se setmelo a děti rozsvítily lucerničky, byla atmosféra dokonalá. Všem rodičům za pomoc a spolupráci děkujeme.

Vánoční přípravy pak pokračovaly výrobou dárečků, přáníček a samozřejmě pečením perníčků.

Vše vyvrcholilo tradičními vánočními besídkami ve třídách, které proběhly poslední den před prázdninami.

Jana Najgebaurová



Ze školní družiny

Prosinec bývá u dětí, ale i u dospělých, nejoblíbenějším měsícem v roce. Děti odpočítávají zbývající dny do Vánoc. V tomto měsíci jsme ve školní družině vytvořili aktivity, které dětem krátily tento čas.

Na začátku měsíce chodili anděl, čert a Mikuláš, a tak jsme si i my v družině užili Mikulášské odpoledne plné her, tvoření a dovádění.

V družince jsme si zpříjemnili vánoční čas pečením perníčků a zdobením stromečku. Nechyběly ani vánoční dílničky, kde jsme vyráběli výrobky na školní jarmark.

Věnovali jsme se také zvykům a tradicím, které se vážou k Vánocům. Tvořili jsme přáníčka a nacvičovali vystoupení pro své nejbližší jako dárek k Vánocům, které bylo nahráno na web školní družiny.

Takto nám uběhly tři prosincové týdny. Celá družinka přeje hodně zdraví a štěstí v novém roce 2023.

Vychovatelky ŠD



Kultura

Rozloučení stárků

V sobotu 14. ledna se konal po dvouleté pauze Krojovaný ples, který byl zahájen Moravskou besedou. Na parketu se vytvořilo celkem šest koleček. Tři kolečka vytvořila místní chasa spolu s ženáci, dvě hodonínská chasa a jedno kolečko Bzenčané. Celým večerem nás provázela DH Sobuláci.

Okolo jedenácté hodiny jsme vyhlásili soutěž. Soutěžící vytvořili celkem šest týmů. Jejich úkolem bylo správně odpovědět na otázky a následně co nejrychleji zaběhnout štafetu. Vítězným týmem se stal Dreamteam v čele s panem starostou, druhé místo obsadila hodonínská chasa a třetí chasa rohatecká. Účast na plesu byla opravdu krásná, a to jak krojovaných, tak i návštěvníků v civilu.

A teď už konec. Chasu čeká už jen volba nového stárka a my se těšíme na předání žezla nové dvojici. Za nás dva bychom chtěli jmenovitě poděkovat především paní místostarostce Homolové, panu starostovi Adamcovi, Jiřímu Belžíkovi, Mužákům, rodičům, kteří oblékli své děti do krojů, všem, kteří pro nás kroje opravují a škrobí. Také všem lidem z obce a těm, kteří se podíleli jak na převozu máje, tak jejím spojování.

Samozřejmě i našim rodičům.

Dále děkujeme všem krojovaným a chválíme všechny nováčky, kteří se do příprav hodů a dalších akcí zapojili s upřímným nadšením.

Jsmo přesvědčeni, že stárkování jsme zvládli nejlíp, jak jsme mohli a že jste si i vy všechny akce užili stejně jako my.

Děkujeme a na shledanou!

*Stárka Markéta Tomanová
a stárek Roman Pecha*



Kukátkem do knihovny

Něco málo ze statistiky rohatecké knihovny za rok 2022...

Rok se s rokem sešel a v lednu opět vyhodnocujeme roční práci knihovny. V tabulce níže se můžete podívat na pár čísel, za které se knihovna nemusí vůbec stydět. A to jen díky všem čtenářům a návštěvníkům knihovny. Tímto jim děkuji a těším se, že společně čísla v letošním roce 2023 ještě navýšíme!

A také vyhláši nejlepší oslovení knihovnice za rok 2022, které vyhrává Anička P. za nejkrásnější oslovení „Paní knihovničko.“

Počet knih	8294
Počet deskových her	37
Kolik se vypůjčilo	4002
Nových knih	344
Registrovaných čtenářů	140
Návštěvníků	1757
Akcí pro veřejnost	56

Nové deskové hry v knihovně

Istanbul: big box - Vydejte se svou skupinou obchodníků na Velký bazar v Istanbulu. Pošlete své pomocníky na různá místa bazaru, aby sehnali potřebné komodity, které budete moci směniti za cenné rubíny.

Terra Futura - minimalistická a rychlá engine-building karetní hra, ve které hráči tvoří svět budoucnosti - města a průmysl a snaží se dosáhnout co největší produkce, aniž by přitom svoji krajinu příliš znečistili.

Trosečníci - party hra, ve které spolupracujete až do té chvíle, kdy se vám spolupracovat nehodí. Ocítáte se v roli trosečníků na pustém ostrově, kteří se zoufale snaží zachránit, než přijde bouře, která celý ostrov smete.

další hry: Yogi, Ovocný ráj, Klub detektivů

Petra Lacková, knihovnice







TRÉNINK PAMĚTI

Preskládáním písmen jednoho slova získáte podle nápovědy slovo druhé:

př. přístroj na ohřev vody – KOTEL – hrad/část lidského těla – LOKET

bodavý hmyz – moudrý pták

cíl šipky – pekelník

náhrazka kávy – nástroj k zametání

vtíravá nabídka produktu – mořská ryba (uzená)

je všude o dvou kůrkách – cizopasný hmyz

rostlina na přípravu náhražky kávy – gumová ve vaně/živá na rybníku

odbor působnosti – místo pro úschovu cenností

velký ještěr – nelegální místo pro přípravu drog

šatní motýlek – místo pro těžbu kamene

protivník – pták

Vypracoval: „Paměťář“ Mgr. Zdeněk Gloz, certifikovaný trenér paměti III. stupně.

Subjektivní kulturní okénko

Je to už sto let, kdy zemřel Jaroslav Hašek, autor Švejk. Tento bestseller z české hospody zná každý kromě Andreje Babiše. Autor zesměšňoval všechny slavné ideje, které donutily národy jít do války. Taky si domů přinesl obrázek vystřízlivění z ruské reality. Stejně jako Karel Havlíček Borovský a po nich další.

Josef Kroutvor, skvělý eseista, prozaik, básník a historik umění, získal Cenu Jaroslava Seiferta. Prestižní cenu obdržel za knihu Poletování jednoho ptáčka, o které jsme v minulosti již psali.

Zemřela herečka Čuríkovová, která hrála Marfušu v Mrazíkovi. Jako děti jsme ji měli rádi, protože nám dávala protipól krásné Nastěnky, které ale bylo 15 let při natáčení legendárního filmu.

Princ Harry vydal svoji knižní autobiografii. Paměti mladého prince, který si stěžuje na mediální pozornost, vykrešlují například jeho intimní vstup do života muže a jiné bulvární detaily. Když se prodal skoro milion a půl výtisků za den, ukazuje to, že drby čtenáře stále zajímají více než kvalitní literatura. On odešel od královské rodiny hlavně proto, že mu vadil zájem médií.

Nedávno jsem viděl ze záznamu Herberta von Karajana, jak diriguje Brucknerovu 9. symfonii. Jeho rovná záda,

soustředěný pohyb, zpevněná hlava a na prostý klid. To odevzdání mě fakt dojalo. Nepotřeboval používat žádné teatrální tělesné kompozice. Zapojoval pouze své ruce, a to bylo vše.

Theodor Pištěk vystavoval spolu se svým synem v Praze ve Ville Pelé. Je to snad jediný malíř, který má sošku Oscara a u nás mu vyšla poštovní známka. Jeho hyperrealistické malby mnohé velmi překvapí.

Brněnská filharmonie za osobní přítomnosti autora uvedla Symfonii č. 12 Philipa Glasse v její premiéře v New Yorku na Manhattanu ve slavné Carnegie Hall. V místě bydliště autora. Dlouhotrvající potlesk po skončení byl odměnou autorovi a brněnským filharmonikům převážně. Gratulujeme.

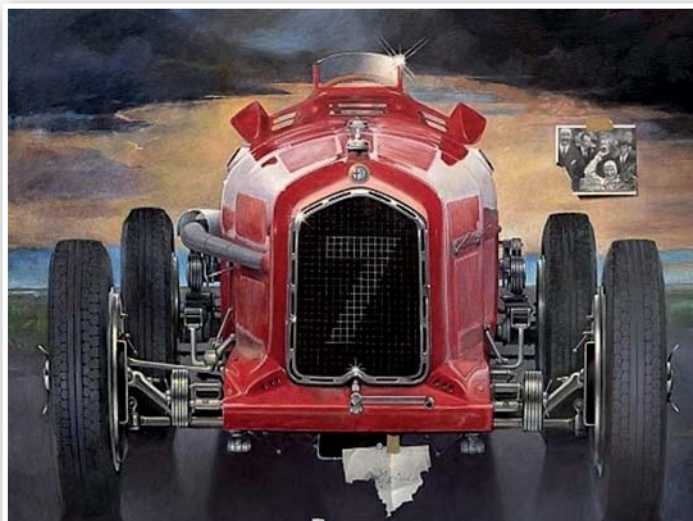
Salman Rushdie opět po atentátu píše. Nevidí na jedno oko, nemá cit v ruce a trápí jej noční můry. Je rád, že přežil a jeho vděk je asi silnější než jeho nespokojenost s tím, co zrovna píše. Vzpomínám si, jak těsně po útoku na něj vyšli lidé v Íránu do ulic a oslavovali to. Satanské verše napsal v roce 1988 a klatba na něj vyřčená stále platí. Jiný svět.

Beyoncé získala nejvíc Grammy v dějinách tím, že má doma už 32 sošek a LeBron James přepsal rekord v dějinách NBA svými 38 390 body. Co to ale znamená? U sportu je to asi jasnější, ale hudba? Znamená to, že pop je nejlepší? Spousta lidí jej vůbec neposlouchá. Měřítka jsou vytvořená a my sami si vybíráme, z kterého proudu nám melodie zazní.

Jáchym Topol představil americké vydání své knihy Citlivý člověk na půdě univerzity v Oxfordu. Jeho otec i bratr by měli radost. Krásná zpráva.

Na Eurovizi nás bude zastupovat dívčí skupina Vesna. Vedle dvou Čechů a Slovenky je v ní ještě Bulharka a Ruska. Skladba, se kterou vyhrály, se jmenuje Koruna mé sestry. Objevila se i kritika jejich prvoplánovosti, se kterou cílí na posluchače.

Stanislav Zela



Muzea a galerie

Centre Pompidou

Není opravdu běžné, že za některým top světovým stánkem umění stojí česká architektonická stopa. U Centre Pompidou v pařížském čtvrtém obvodu tomu tak je. Jan Kaplický, známý více ve světě než u nás, společně vyvíjel jedinečný design pro toto muzeum díky Renzo Pianovi a Richardu Rogersovi, se kterými spolupracoval. Když tam jdete v prosinci bez předem zakoupené vstupenky jako já, není ještě nic ztraceno, jen se musíte postavit do správné fronty.

Tady máte čas si pořádně prohlédnout celou budovu, která pro mnohé v době otevření v sedmdesátých letech byla opravdu zjevením. Někdo ji vnímá jako nedokončenou, v permanentním lešení, či o ní hovoří jako o trubkárně. Konstrukční prvky v podobě barevných potrubí slouží každý jinému účelu. Nalevo od hlavní budovy je propojení se stavbou Atelier Brancusi. Milovníci toho rumunského slavného sochaře mají jasnou volbu, kam se vypraví jako první. Jiní volí frontu třeba směrem do muzejní veřejné knihovny, kde se pro ně otevře svět literární hned vedle umění. Na prostoru před muzeem se setkávají lidé i pouliční umělci.

Dva muzejní obchody jsou nenásilné a pohodové. I tak ale velmi slušně zásobené. Milovníci fotografie si najdou určitě tu svoji jednu knihu. Nebo dvě. V kině je vždy připraven nějaký zajímavý film. Barevně svítící prosklené skříňky v šatně se opravdu vymykají a nic podobného jsem jinde ve světě neviděl. Šatna jako



zážitek. A proč ne! Galerie de Photographies ve spodním patře si vás pozve stylově svítící reklamou. Kousek vedle byl zrovna vystaven popsáný list. Přesněji řečeno dílo Tsai Ming-Liang, Une quete. Šíře tohoto „papíru“ je o mnoho širší než schodiště před naším obecním úřadem a jeho délka by sahala až ke kostelu. Je tam i videoprojekce toho autora, kde lze zřít jeho vpravdě zenovou meditativní chůzi v červeném mnišském rouše.

Vystavovali tam aktuálně i čerství nositelé ceny Marcela Duchampa. Dále malířka Alice Neel a Gérard Garouste. Fotografická výstava o kolonialismu mě přímo nenadchla, ale to ani nebylo v plánu, když těch příjemných překvapení bylo tak mnoho. Ve stálých sbírkách mají zastoupení i někteří čeští fotografové jako František Drtikol nebo Vladimír Židlický.

Muzeum se v minulosti muselo vypořádat i s takovou nepříjemností, kdy museli čelit z nařčení o vystavovaném obraze ve stálých sbírkách, ukradeném dříve nacisty židovskému sběrateli. Nebo vyříznutím a krádeží Banksyho krysy ze stěny venku u muzea. Při krádeži obrazů se většinou zjistí, že díla se pojišťují hlavně až před nějakou zahraniční cestou, a to je problém.

Centre Pompidou má ve Francii i nějaké pobočky či satelity chcete-li. Je místem jak pro labužníky, tak i pro běžné Pařížany nebo turisty, kteří nejdou všichni dovnitř, ale určitě se venku zastaví a podívají se. O tom sní každé muzeum, každá veřejná stavba i ta, vedle níž se projde rychle okolo a nikdo ji ani nezaznamená.

Ať žije umění!

Stanislav Zela



Divadelní pozvánka

S 19. březnem se vám jako první pravděpodobně vybaví svátek všech Josefů. Letos by tento den měl být v Rohatci i svátkem ochotnického divadla. Náš hodonínský soubor Svatopluk byl totiž vedením obce pozván k divadelnímu představení. A oproti předchozím návštěvám to tentokrát proběhne v kulturním domě na Kolonii.

A co budeme hrát? „Divadlo bez zvířat“ je souborem několika jednoaktových komediálních příběhů od francouzského autora Jean-Michela Ribese. Tak vás rádi uvidíme - v neděli 19. března v 17.00 hodin v kulturním domě na Kolonii.

A ještě si dovolím jedno pozvání. Ve dnech 29. 3. – 2. 4. se uskuteční v hodonínském domě kultury Hoblík a Mumraj, což je 17. ročník krajské postupové přehlídky ochotnických divadelních souborů. Hoblík je pro soubory herců dospělých, Mumraj pro studentské (15-26 let). Budeme se těšit, že i tam se třeba potkáme.

Za DS Svatopluk Vladimír Jašek



Farní okénko

Zprávičky

Náš duchovní správce otec Robert navštěvuje nemocné spoluobčany, kterým jejich zdravotní stav už nedovolí kostel navštívit. Kdo má zájem, může zavolat na mobil 737 268 525.

Svatý Mikuláš

Opět v prosinci navštívil náš kostel svatý Mikuláš, který přijel z nebe obdarovat naše děti. Doprovázeli ho dva andělci, aby mu s nadílkou pomáhali. Děti byly hodné a tak svatý Mikuláš slíbil, že tento rok se u nás v kostele opět zastaví. Děkujeme ti Mikuláši, že na naše děti nezapomínáš.

Anna Trávníková



Pro rodiče

Každou první neděli v měsíci je mše svatá v našem kostele s kázáním pro děti. Dětská schola pod vedením paní Petry Tomanové na těchto mších svatých zpívá. Na kytaru je doprovází Vendy Sakmarová. Kdo z dětí má zájem, může se k nim přidat. Zkoušky budou ve čtvrtek v 17.30 hodin, vždy po předchozí domluvě.

Dětská fara – příměstský tábor se letos bude konat 10. 7. - 14. 7. 2023 pod názvem Hádej, kdo, co.

Letos se můžete těšit na Noc kostelů, oslavu 25 let u oltáře našeho otce Roberta a Dětský ples. Máme toho ještě spoustu, ale to až v příštím čísle.

Betlémské světlo

Betlémské světlo je předvánoční služba skautů a skautek společnosti. Je symbolem míru, naděje a přátelství i v náročných chvílích, které prožíváme v posledních letech. Připomíná nám, že pevné blízké vztahy a vzájemná pospolitost jsou tím, na čem může zdravá společnost stát.

I v loňském roce 24. prosince nám skauti přinášeli toto světlo do našich domovů. Patří jim za to velký dík. Nevadí jim ani nepřízeň počasí, přesto vyrážejí ulicemi k našim domovům. Těšíme se, že vás letos zase uvidíme.

Anna Trávníková



Čas postní doby

Jako každým rokem i letos začínáme postní období. Půst trvá 40 dnů. Proč? Protože Pán Ježíš přebýval 40 dní na poušti před svým veřejným působením a postil se. Také i my ho chceme aspoň trochu v tom napodobovat. Postní doba začíná Popeleční středou - letos 22. února. Je to jeden ze dvou dnů (druhý je Velký pátek), kdy osoby dospělé mezi 18. a 60. rokem života jsou zavázány do udržení přísného postu (jedno jídlo dosyta a dvě jenom cokoliv). Ostatní,

od 14 let, jsou povinni do zdrženlivosti od masných potravin. Na mši svaté, která u nás byla, jsme dostali na čelo znamení kříže popelem. Je to znak kajícího a pokory. Uznáváme tím způsobem, že jsme hříšní a potřebujeme se dát na pokání a prosit o odpuštění našich vin. Pomohou nám v tom kající skutky, tzn. modlitba, půst a almužna. Zkusme něco udělat v tomto směru, třeba si něco odříct, a tím způsobem se spojit s Kristovou obětí na kříži. Neděláme

to pro to, abychom se ukázali lidem, ale pro Pána Boha. Každou neděli během postní doby, půl hodiny před mší svatou, bude v našem kostele křížová cesta.

Po zakončení tohoto času budeme slavít Svaté Triduum paschalní - umučení, smrti a zmrtvýchvstání našeho Pána Ježíše Krista.

Všem přeji dobré a ovocné prožití postní doby.

Váš farář o. Robert Kalbarczyk sp.

VELIKONOČNÍ BOHOSLUŽBY V KOSTELE SV. BARTOLOMĚJE V ROHATCI V ROCE 2023

2.04.2023 KVĚTNÁ NEDĚLE	6.04.2023 ZELENÝ ČTVRTEK	7.04.2023 VELKÝ PÁTEK	8.04.2023 BÍLÁ SOBOTA	9.04.2023 SLAVNOST ZMRTVÝ- CHVSTÁNÍ PÁNĚ	10.04.2023 VELIKONOČNÍ PONDĚLÍ
9:30	18:00	18:00	20:00	9:30	9:30

Tříkrálová sbírka 2023

Vážení občané,

letošní Tříkrálová sbírka 2023 proběhla v naší obci 7. ledna. Po dvou letech konečně tak, jak jsme byli zvyklí, že jsme vám přinášeli požehnání přímo do vašich domovů. Skupinky Tří králů procházely ulicemi a vy jste jim otvírali své domovy a přispívali potřebným lidem, za což vám patří velký dík. Poděkování patří hlavně našim dětem, které se s velkou radostí této sbírky zúčastnily.

Samozřejmě také všem dospělým vedoucím. Pracovnícům OÚ Rohatec děkujeme za skvělé pohoštění, které připravují, aby se vysílení koledníci mohli občerstvit. Poděkování patří zástupkyni školy, paní učitelce Šefčíkové, která vždy ochotně osloví děti a rodiče a pomůže nám tím koledničky zajistit. Děkuji také našemu otci Robertovi za udělené požehnání v kostele. Zajistit, aby Tříkrálová sbírka v obci proběhla, není

tak jednoduché, jak by se zdálo. Za vším je spousta času s přípravou, zapečetěním pokladniček, následně výnosy pokladniček spočítat a zapsat. Připravit oblečení pro koledníky, nachystat korunky králům. Výnos letošní sbírky činil 118. 070 Kč. Tuto částku jsme počítali s paní místostarostkou dvě a půl hodiny. To jen tak pro zajímavost. Velký dík patří samozřejmě také jí.

Anna Trávníková



Od našich přispěvatelů

Zamyšlení – děti – mobil

Není to tak dávno, kdy se dětem na prvním stupni mohlo o telefonech jenom zdát. Několik studií a průzkumů ukázalo, že věk pro pořízení prvního mobilního telefonu je mezi 8 až 10 lety. Odborníci se nicméně shodli, že nedoporučují pořízení telefonu dětem mladším 6 let, tedy před školní docházkou. Bohužel dnes rodiče již od útlého věku děti nahrazují svůj čas jim věnovaný tím, že jim dají tablet či mobil, aby se jim věnovat nemuseli, nebo aby neplakaly... bohužel. Četl jsem nedávno jeden velmi zajímavý příběh:

„Jedeme s dítětem vlakem v dětském oddíle. Tento způsob cestování jsem vyhodnotila jako nejlepší (a zároveň nejlevnější) možnost přepravy, protože ve vlaku se dá na rozdíl od auta a autobusu pohybovat. Navíc v dětském oddíle člověk většinou natrefí na milé lidi, kteří jsou rodičovsky solidární. Batoletčí období, ve

kterém naše dítě je, sami nedávno zažili se svými dětmi, takže jim většinou nevádí intimita, kterou moje dítě krátce po nastoupení do vlaku nastolí: dotýká se jich, zajímají ho jejich hračky, jídlo, vlasy.

Ale dnes je to jinak. Paní se dvěma kluky, která tu s námi cestuje, není evidentně ve své kůži. Na náš pozdrav nereagovala a většinu času zírá do mobilu. Když k ní naše dítě jde nebo se na ni usměje, nereaguje. Což chápu, má na to svoje svaté právo. Ale je mi trochu líto jejích synů. Ti mají nakázáno číst si a vymalovávat, jenže u toho si marně vymáhají její pozornost, zatímco ona roluje Instagramem.

Vím, jak náročné je mít dítě, natož dvě, celý den sama na krku a udržet u toho pozor-

nost. Zatímco mobil člověka bombarduje podněty a je to droga. Výzkumy dokazují, že jenom tím, že sáhneme po mobilu, dostavuje se štěstí v podobě dopaminu. Svého mobilu se prý dotkneme více než 2600krát denně. Kolikrát za den se dotknete svého partnera/ky? Takže jsem



pro tu ženu měla porozumění. Nejspíš už prostě nemohla jinak a jako pštros strčila hlavu do písku...

Napětí však houstlo, děti byly čím dál více podrážděné. Načež jedno řeklo: „Mami, kdy mi koupíš mobil?“ „Ten ti jen tak nekoupím, Vašíku,“ zvedla konečně zrak. Najednou to byla starostlivá maminka, která chce pro své dítě to nejlepší. Ale pro sebe taky. A teď kdo s koho. „Mami, ale měla bys ode mě pokoj,“ argumentuje Vašík, a má pravdu. „Čti si, malé děti si mají hodně číst,“ odvětila ta žena a mobil schovala do kabelky.

„A dospělí? Dospělí už si číst nemají?“ „Dospělí taky, Vašíku. Ale moc se jim nechce.“ „Hm. Mně taky ne.“ Potom se do tohoto dialogu odhodlá vstoupit jeho brácha Kubík. „Já taky potřebuju mobil, mami.“

Doba je velmi zvláštní. Většina společnosti nedokáže žít bez internetu, bez sociálních sítí, které nahrazují tak důležité osobní vztahy, reálné zážitky a vzpomínky, budovaná opravdová přátelství na celý život. Tolerance, upřímnost, ochota najít si čas pro druhé, to vše se stává mezi lidmi velmi ojedinělým jevem. Začínají převládat

situace, které do lidských myslí zakódovávají sociální sítě – když se mi nelíbí názor druhého, nebo mi nemůže do života přinést to, co já chci, prostě jej smažu z přátel/sledujících a tak jednoduše jakoby jedním kliknutím lidé mažou své „přátele“ ze svých životů... Uvidíme, kam svět ovládaný technologiemi zajde, ale bojím se toho, až jednou přijde blackout a vypnou se internet a wifi sítě. Je prokázáno, že člověk by dokázal přežít bez jídla 30 - 50 dnů, bez spánku 4 - 7 dnů, a bez vody už jen pouhé 3 dny... jak dlouho by přežil bez internetu?

Jara Adamec

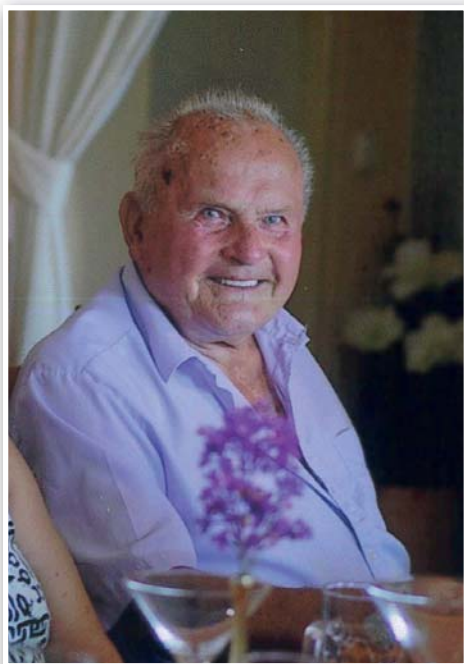
Loučení koncem roku...

V předposlední den roku 2022 jsme se loučili na místním hřbitově s naším spoluobčanem panem Františkem Antošem. Rohatčan od prvního až do posledního dne svého života. Narodil se do časů celosvětové hospodářské krize. Odešel v čase hrůzné války nedaleko od nás. Poznal časy První republiky, Protektorátu za druhé světové. Prožil osvobození 1945, únor 1948, srpen 1968 i listopad 1989 a mohl porovnávat, kdy bylo líp či hůř. Ani pohádkové „sudičky“ ho nešetřily. Tatínka ztratil ve svých pouhých čtyřech letech, syna Františka přežil o celých dvacet let. Aby toho nebylo málo, přišel předčasně i o manželku. Přesto nezůstal sám. „Sudičky“ byly štedré i v tom dobrém. Prožil si radosti a štěstí se svými dětmi, vnoučaty, pravnoučaty a neuvěřitelně i s praprapravnoučaty. Ve svém pracovním životě v duchu „řemeslo má zlaté dno“ byl taky spokojen, když ho strávil u jediného zaměstnavatele Armaturky. Ve svém volném čase se aktivně vyžíval mezi Zahradkáři, a to víc jak dvacet let. Byl u zrodu dnes už tradičních košťů vína. Zvládl i výsadbu vlastního vinohradu. Vše potřebné k ošetření se naučil a zvládl i výrobu vlastního vína. Své znalosti a zkušenosti rád předával vnukovi Markovi. Rány osudu překonával svou bezmeznou pracovitostí při zabezpečování rodiny i dobrovolnou zájmovou činností pro své spoluobčany. I tímto nám může být plným právem vzorem.

Sport, a kopaná zvlášť, patří k jeho životu neodmyslitelně. Byl jeden z mnoha, ale současně i jediný – prostě ANTOLA. Antošu bývalo v Rohatci jak dobrých. Bez přezdívků by to ani nešlo. Užil si role kapitána, a to i mezi staršími spoluhráči. Nejbližší kamarádi? Asi Jara Němčanský a Rostě Sloboda. Měl jsem tu čest v místních novinách Rohatecká obec zveřejnit rozhovor s Františkem u příležitosti 90. výročí kopané v Rohatci. Byl tehdy nejstarší žijící hráč TJ Slavoj a dostalo se mu cti provedení čestného výkopu při zahájení slavnostního utkání s družstvem herce Martina Dejara. Jeho dlouholetou etapu aktivního hráče zmiňují brožurky vydané k 50., 70. a 90. výročí Slavoj. Posledního veřejného uznání za dlouholetou činnost ve Slavoji se Františkovi dostalo na počest jeho devadesátin na stadionu Slavoj. Před nevidaným počtem diváků přítomných při slavnostním převzetí přístavby zázemí TJ Slavoj. I ten potlesk Antolovi byl slavnostní a zasloužený. K tomu ještě „malá pozornost“ od Áčka - nečekaných 9:0 v mistráku s Tatranem Kohoutovice před 580 diváky!

Dovolíme si poděkovat Františkovi za všechno dobré, co ve svém životě vykonal. Poděkování i za Slavojáky a za všechny spoluobčany, kteří ho znali. Ještě jednou – děkujeme.

V. Elšík, V. Hlaváč



Anton Špelec ostrostřelec

Pokud si vzpomínám, je to jeden z mnoha filmů slavného filmového herce Vlasty Buriana. Už ani nevím, jak jsem se zkontaktoval s panem Slávkem Strnadem, nyní bydlícím v Hodoníně, ale myslí i srdcem stále Rohatčanem. Předčasně jsem se zaradoval, že konečně získám „zahraničního“ dopisovatele našeho zpravodaje. Zahraniční korespondent s nadhledem by mohl být dalším zpestřením našeho dvouměsíčníku. Trochu jsem si jej i „prolustraval“. Znáám obě jeho nevěsty, tedy manželky jeho dvou synů. Oba byli kdysi dávno ve Slavoji spoluhráči mého synka. Jen tak na okraj – v mistráku Áčka v Mikulčicích byli Luděk s Petrem v krátkém sledu vyloučení. Rozhodčí Č. z Lanžhota od začátku utkání dobře věděl, kdo jsou domácí. Já pro změnu jsem zase věděl z mého dřívějšího působení na Podluží, co naše mužstvo čeká. Nezklamal. Brankáři Staňovi poslal Petr v mistráku proti dorostu Vracova „malou domů“ tak razantně a přesně do vinklu, že se nestačil ani podívat – tedy Staňa. Málem nás to stálo dlouho očekávaný postup. Pan Slávek je křtěný Stanislav. Můj strýc z otcovy strany byl Rastislav (jako Štefánik) a volali na něho Slávku, můj jediný tchán byl pro změnu Jaroslav a taky stejně Slávek. Není to trochu divné? Sice ze tří okresů Hodonín, Kyjov, Kroměříž tři odlišná jména a stejné oslovení?

Tak jsme se sešli v bytě pana Strnada a mimo jiné jsem se dověděl, že na modernizaci bytu se podílela moje nevěsta, tedy žena mého syna fotbalisty, která prodala obkladový materiál a musím dodat, že převelice vkusný. A pak už jsem se nestačil divit. Mimoděk jsem se vrátil do svého raného dětství, kdy skoro každý kluk střílel prakem. Obyčejné parožky z větve stromu, někdo i z kovu, švicguma, kousek jemnější kůže Šutry různého kalibru. No Slávek má do kluka objektivně dost daleko, i když je přece jen mladší oproti mně. Tak zapálený nadšenec pro sport a my jsme ho svého času nezískali do Slavojů?!? Střelba z praku je opravdu „sport“ jako střelba lukem, vzduchovkou či jinou zbraní. Údajně se snaží i o zařazení na světovou olympiádu. Moji nabídku, aby sám stvořil novinový příspěvek, nevím proč, nepřijal. Navíc počítač ovládá nesrovnatelně lépe, až jsem se v duchu rděl. Jeho chyba a promarněná šance. Čtenář se musí spokojit jen s mými kusými poznatkami.

Nejde o masově rozšířený „sport“. Závodní kolektivy se nacházejí v nejbližším okolí např. Mutěnice, Dubňany, Dol-

ní Bojanovice, Moravský Písek, Hodonín (členem je Slávek). Nejpočetnější a určitě i nejvybavenější oddíl se nachází v Březové u Sokolova. Tam mají i potřebnou střelnici s klubovnou a dalším vybavením. Podle fotografií v počítači bezkonkurenční. Jinak Březová je dost daleko. Byl jsem tam jen jedenkrát za život na slavnostní přísaze svého prvorozeného syna, který plnil svou nejčestnější povinnost vojáka základní služby ČLA. První zážitek při čekání v restauraci na vlakový spoj, přímo v matičce Praze. Jeden z hostů, podle nářečí bodrý to strček od Vyškova, jal se přítomným hostům sdělovat původ tehdy již bývalého prezidenta Klementa Gottwalda. Nikdo se ho na nic neptal, sám od sebe byl nemístně výřečný. Tak jsem se poměrně rychle zvedl, pivo jsem už zaplacené měl, protože někteří z RaJe údajně i rádi donášeli na příslušná odpovědná místa. V případě „zadržení“ by asi vlak nečekal. Tuto vzpomínku ve mně vyvolala atmosféra prezidentské kampaně. A mělo být i hůř. Při koupi jízdenky na cestu zpět službami ČSD jsem marně hledal v peněžence potřebnou bankovku. Kde nic, tu nic. Ještě štěstí, že zlodějíček byl gentleman a fotku dcerunky mi ponechal. Holt jel jsem po celou noc, a to pivo mně byl čert dlužen. Tehdy bylo známé rčení: „Kdo nekrade denně alespoň hodinu, okrádá svou rodinu“. A jak říkával další náš prezident Antonín Zápotocký – „po staru se žít nedá“. Někteří vtípkově to překroutili na „se starou se ...“ A pravdu měl AZ, protože od určité doby zaznívá „všetki kradnú“. Naštěstí po přijímači byl synek převelen do Bratislavy, a to už bylo o něčem jiném. V těch krajích jsou pořád nějaké rozdíly. Zase ty dopady prezidentské kampaně.

Pojďme k věci. Ale přece ještě k té Březové. V klubovně prakostřelců jsem si nemohl nevšimnout na čelní stěně visících portrétů prezidentů Zápotockého, Gottwalda, Svobody a mezi nimi sice ne dalšího prezidenta, ale samotného generalissima Josifa Visarionnoviče Stalina, i s knírem. A to mně rozum nebere. Pan Strnad říká, že to je recese. To kdosi v roce 1968 v kyjovském parku pověsil na záda sochy J.V.S. ruksak. Taky prý jako recese. Ale byl z toho pořádný průšvih. Autor naštěstí nebyl zjištěn, natož zadržen a souzen. Došlo by ho to hodně drahé, žádná podmínka! Pochybuji, že by obdržel prezidentskou milost.

Zhlédl jsem nepočítaně pohárů, medailí, diplomů k dosaženým výsledkům střelce Slávka. Ve výsledkových tabulkách umístění vždy v horní polovině. V počíta-

či bezpočet záběrů ze závodů v cizině, jen namátkou Španělsko, Itálie, Brazílie. Jen pro přehlednost, závodní kariéru začínal v roce 2000, 2010 přerušil, aby se k závodění vrátil v roce 2019 – doposud. Rád by své zkušenosti předal případným zájemcům. Nedivím se, to není jen koníček, ale přímo kůň, což je zvíře ušlechtilé. Ale i když zatím ten novinový příspěvek o prakostřelbě nevytvořil, pokusím se mu sjednat, nejlépe asi v rámci Klubu seniorů jeho rodné obce, takovou seznamovací „besídku u počítače s prakem“, bez ohrožení nejen obrazovky, ale i přítomných seniorů, či jimi přivedených hostů. Já osobně své střelecké úspěchy z doby základní vojenské služby prezentovat nebudu, ani medaile ze sportovních klání nezveřejním. Takže na případnou besídku můžete klidně přijít. Alespoň něco z poznatků se vám snažil předat

Vlastimil Hlaváč

Zima

Uteklo to rychle zdá se,
zima je tu v celé kráse,
vládnout již venku začíná,
sněhem pokrytá je krajina.

Všude je ho tady dost,
všem dětem pro radost,
na sních je to velmi láká,
postaví si sněhuláka.

Za chvíli už vzduchem letí,
koule, za ní druhá a třetí,
bum! to byla přesná rána,
tím začala koulovaná.

Na sněhu je to zkrátka prima,
když venku mrzne a je zima,
dál celému kraji vládne,
noci i rána zůstávají chladné.

Holky a kluci pak vyrazí hned,
klouzat se ven na pevný led,
na zmrzlý rybník kluci pospíchají,
za chvíli už na něm hokej hrají.

Zima a mráz v noci pak čaruje,
na okna obrázky maluje,
pole a stráně pokryla bílá peřina,
a pod ní spí celá krajina.

Radim Gerhard

GulášFest měl první ročník

Jménem kolektivu a pořadatelů GulášFestu U Pagáča vám chceme poděkovat za vaši účast. Soutěžícím týmům děkujeme za skvělý kulinářský zážitek. I když nám počasí zpočátku nepřálo, tak jste se zúčastnili v hojném počtu a zvolili si následující vítěze „nultého“ ročníku:

1. Myslivci
2. TJ Slavoj
3. Hasiči

Za vítěze považujeme všechny spolky, které se tohoto ročníku zúčastnili. Jsou to Myslivci, Slavoj Rohatec, Obec Rohatec, Hasiči, Mužáci, Tenisté a Zahrádkáři. Dále děkujeme za vzorky dodané do mini-koštu domácích destilátů a již teď se těšíme na příští ročník.

Gulášům zdar!

Kolektiv hospody U Pagáča



Spolky

A léta běží vážení ...

Tak jsme zase o rok starší, co naplat, čas vyměřuje všem stejně, ale my ve Spolku zdravotně postižených občanů z toho být smutní nemusíme, protože si účastí na našich programech ten čas dokážeme zpříjemnit. Výbor pro členy spolku v roce 2022 připravil spoustu akcí v rámci rekondičního, poznávacího ale i kulturního vyžití. V rekondičním programu členové využívali rehabilitační masáže, několikrát si užívali i relaxačních procedur v termálním koupališti v Pasohlávkách. V rámci kulturních aktivit jsme navštívili dvě divadelní představení. Na jaře jsme byli v Uherském Brodě, kde jsme se velmi pobavili představením Divadla Bolka Polívky, které se jmenovalo Podivuhodné odpoledne dr. Zvonka Burkeho. V titulní roli se představil sám Bolek Polívka. Na podzim jsme zavítali do Janáčkova divadla v Brně a užívali si nádherné představení opery Carmen. Oblíbené jsou také koncerty dechových hudeb v Hodoníně, v loňském roce jsme se zúčastnili koncertů Mistříňanky a Drietomanky. Za poznáním jsme tentokrát zajeli do lázeňského města Luhačovic a nedalekých Vizovic, zde jsme absolvovali exkurzi do světoznámé likérky Rudolfa Jeřábka. I v roce 2022 jsme stejně jako v přede-

šlých letech zavítali do Kroměříže na výstavu Floria, která byla po dvou letech opět v plné kráse aranžérských květinových výzdob, také prodejci nezůstali pozadu ve svých nabídkách. V rámci možností našeho zdravotního stavu a věku jsme pomohli uklízet při akci Uklidme si Rohatec. Pořádali jsme i týdenní rekondiční pobyt v Sezimově Ústí,

kterého se zúčastnilo 45 členů našeho spolku. Rok 2022 jsme zakončili návštěvou adventních trhů v Uherském Hradišti. A nesmím zapomenout na to, že jsme v loňském roce pořádali tradiční májový a vánoční večírek. Odměnou pro výbor za jejich práci a snažení je vždy velká účast nejen na těchto večírcích, ale i na všech ostatních akcích. Symbolické



je také to, že v roce 2022 měl náš spolek 222 členů. Tímto počtem jsme vlastně největším nebo nejpoměrnějším spolkem v Rohatci. Proto je někdy problematické uspokojit požadavky členů, co se týká účasti na akcích. Naše činnost je podporovaná štedrou dotací obce Rohatec, díky níž můžeme uskutečnit

výše zmiňované aktivity. Za tuto dotaci moc děkujeme a věříme, že i nadále bude obec podporovat naši činnost, bez níž bychom ji v takovém rozsahu nedokázali našim členům dopravit. I když vás pravidelně informuji o dění ve spolku, tak toto je takové krátké shrnutí roku 2022. Snad můžu slíbit

za výbor, že i v tom letošním roce připravíme zajímavé programy, ze kterých si budete moct vybrat a o kterých budete vždy v dostatečném předstihu, tak jak je dobrým zvykem v našem spolku, informováni. Výbor se už předem těší na vaši hojnou účast.

Za výbor SZPO Rohatec Anna Homolová



Zhodnocení roku 2022 za JSDHO Rohatec

V posledních pěti letech šlo o 217 výjezdů, jde tedy v průměru o 43 zásahů ročně. Počet zásahů je velmi výrazně ovlivněn zařazením naší jednotky do prvního stupně poplachu pro město Hodonín. V loňském roce se podílel více než polovinou zásahů v tomto katastru. Počet zásahů v Hodoníně je dlouhodobě mnohem vyšší než v našem domácím katastru.

V současné době má jednotka 21 členů. Do hasičského důchodu odešel Zdeněk Janáček a podařilo se naše řady rozšířit o Dominika Polacha a Petra Elšíka a tím trochu srazit náš hodně vysoký věkový průměr.

Co se týká událostí v roce 2022 vyjžděla jednotka celkem k 64 událostem, co do počtu zásahů to byl rok nadprůměrný. Z celkového počtu se v 51 případech jednalo o výjezd na likvidaci požáru, třikrát zásah technický, třikrát se jednalo o planý poplach a dvakrát jsme se podíleli na taktickém cvičení.

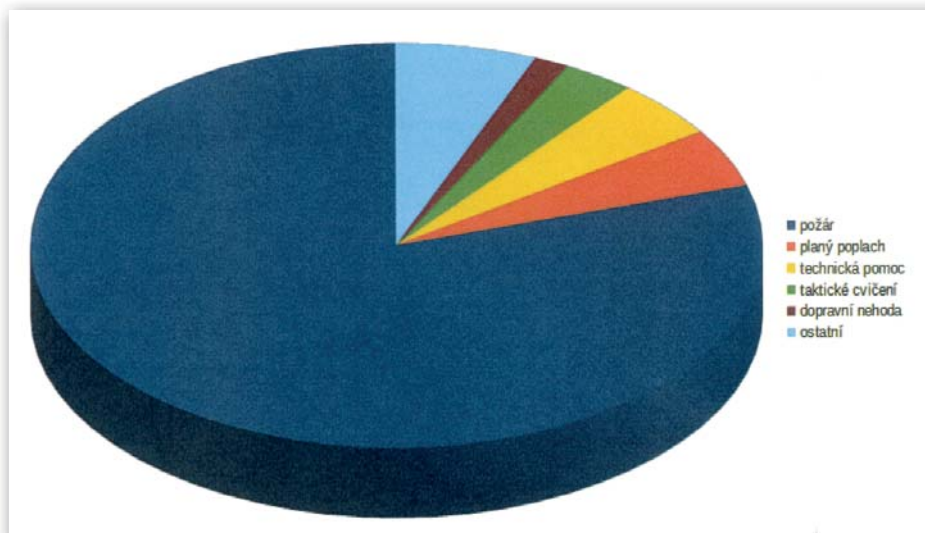
V loňském roce nás hned z kraje roku zaměstnala série požárů lesních nebo travních porostů v katastru naší obce. Četnost a stejný průběh nasvědčoval, že to nebude dílem náhody nebo přírody. Postupem času se vyjíždělo prakticky každý den a někdy i vícekrát. Podezření se potvrdilo a žhář byl nakonec dopaden. Mohli jsme si oddechnout a nabrat znovu sílu. Mezi dalšími, dalo by se říct zbytečnými výjezdy, byly požáry na ulici Jilemnického k budově bývalého Kasína. Tahle nezajištěná budova nás zaměst-

nala za celý rok celkem 10krát. Jednotka se zúčastnila dvou taktických cvičení. Jedno se týkalo požáru ve výškové budově, kde naše jednotka měla evakuovat zraněnou osobu z nejvyššího patra. Nevím, proč to musel být zrovna nejtěžší „dobrák“ z Hodonína. Prověřil naši zdatnost dokonale. Druhé s názvem ROPA 2022 simulovalo únik ropy z ropovodu a naše jednotka pomáhala se zajištěním místa úniku a následně prováděla asistenci při dekontaminaci hasičů. Loňský rok se nesl v duchu požárů lesního nebo travního porostu a budov.

V loňském roce se začalo s obměnou zásahových oděvů a tak zvýšit komfort a ochranu zasahujících hasičů. Společně se starostou v tomto trendu chceme pokračovat.

Na závěr mi nezbyvá než poděkovat všem členům jednotky. Poděkovat za mnoho hodin, které jsme v uplynulém roce strávili na zásazích, cvičeních, školeních nebo při údržbě techniky. Poděkovat za jejich ochotu a práci při plnění dalších povinností. Mé poděkování patří i jejich ženám, protože právě na úkor rodiny tráví mnoho času během roku v hasičské zbrojnici nebo u zásahu. Děkuji i představitelům obce Rohatec za to, že naše požadavky se snaží vypořádat a držet tak jednotku na vysoké úrovni. A všem obyvatelům obce přeji, ať se jim vyhýbá ten červený kohout a nás potkávají jen při kulturních akcích.

Lukáš Bimka, velitel JSDHO Rohatec



Opět přišel Mikuláš

Po covidové odmlce se všechno vrací k normálu, a tak se mohou konat i kulturní a společenské akce. Tradiční akcí předvánočního času je už po léta Mikulášský karneval pro děti. Rohatečtí hasiči o první prosincové neděli vyzdobili sál kulturního domu balónky, připravili občerstvení a několik soutěžních her. Sál se začal plnit krásnými maskami, k tanci hrála dětská diskotéka. Na odbornou porotu čekal nelehký úkol. Mezi více než stovkou masek vybrat ty nejkrásnější a nejzajímavější. Po sále dováděli andělé, čertíci, princezny, berušky nebo astronauti. Nej-

podařenější masky pozval hlasatel na podium, aby si mohly odnést jednu z věcných cen. Pak již všichni netrpělivě očekávali příchod Mikuláše. Nejprve však do sálu vtrhli čerti. Nikoho si však neodnesli. Naopak Mikuláš všem dětem nadělil balíček dobrot a ovoce. Ti nejodvážnější následně zazpívali písničku nebo recitovali básničku. Odměnou pro všechny pořadatele se opět stala radost a úsměvy dětí. Poděkování patří také všem sponzorům, kteří akci pro děti podpořili.

Tomáš Letocha



Co bylo a bude v Klubu důchodců

V závěru loňského roku jsme se na Mikulášském večírku dobře pobavili s hudební skupinou Duo Rubín, která doprovodila velkolepý příchod svatého Mikuláše. Ten překvapil účastníky pěkným dárkem. Měli jsme radost jak malé děti. Čerti nás pobavili svým rejmem.

Naše největší akce byla 30. prosince – důchodcovský Silvestr. K tanci a poslechu hráli Vacenovjáci. Rádi jsme paní zpěvačce

Karle Grufíkové popřáli ke kulatým narozeninám, které měla tento den. Hned na začátku večera bylo vidět, že účastníci se přišli opravdu bavit a tak se hned pustili do tance. Slavnostní zahájení provedla děvčata z Lúčnice elegantně provedeným valčíkem. Poté paní předsedkyně pozvala na jeviště pana starostu a oba místostarosty. Následovaly zdravotice, přípitek a přání do nového roku.

To už se chystala večere, která všem velmi chutnala. Po káféčku a oddychu příběhy do sálu šikovně Mikulášky z Mikulčic. Pobavily celý sál, bylo to velmi pěkné. Zábava svižně pokračovala díky nadšeným tanečníkům.

Dalším bodem byla komická a poetická scénka našich děvčat. Vodník, sedící u jezera, touží po přízni krásné Haničky. Jednou se dočká a kolem začnou tančit hastrman-ky. Všechny nás pobavily a rozesmály.

Díky kolektivu děvčat vedeným Věrkou Maloškovou, která vytvořila i kostýmy. Následovala bohatá tombola. Díky všem, kteří nám přispěli.

Večer se nám vydařil a rozcházející se společnost se už těšila na příští setkání, což bude Fašáňk v sobotu 25. února 2023 s hudbou Duo Rubín.

Ve středu 25. ledna 2023 se konala naše

výroční členská schůze. Hlavním bodem bylo schválení hospodaření v r. 2022 a výhledu na rok 2023.

Ze zdravotních důvodů ukončily práci ve výboru předsedkyně paní Anna Davidová a místopředsedkyně paní Marie Nováková. Z rozšířeného výboru odešly i paní Anna Slezáková a paní Anna Lešovská. Jejich dlouholetá práce byla oceněna všemi účastníky

schůze i zástupci obecního úřadu. Do nového výboru byly zvoleny paní Věra Malošková jako předsedkyně, paní Růžena Němcová jako místopředsedkyně a paní Marie Hovězákova pokračuje jako účetní. Věříme, že se jim práce bude dařit a akce KD budou hojně navštěvovány jak členy klubu, tak i ostatními našimi občany a přespolními hosty.

Marie Hovězákova



Skautská činnost v Rohatci

Kdo jsme? Věděli jste, že už osmým rokem je v Rohatci skautský oddíl? Jmenuje se MTVS - Mladí táborníci a Veselá srdce a původně pochází z Hodonína. Letos slaví nejvyšší počet členů od doby spojení oddílu Mladí táborníci s oddílem Veselá srdce. Sdružuje 52 dětí, dospívajících a dospělých. Každoročně pořádáme kromě každotýdenních setkání čtyři víkendové výpravy a letní tábor. Účastníme se různých okresních, krajských i celostátních skautských akcí. Nechybíme ani na akcích v Rohatci jako třeba lampionový průvod nebo roznášení betlémského světla. Letos se zúčastníme Národního jamboree (setkání skautů) v Hradci Králové.

Máme celkem 4 družiny (skupiny dětí), které se každý týden scházejí na rohatecké staré škole. Dělíme se na družinu nejmladších dětí Včeliček, družinu kluků 1. stupně Syslů, holek 1. stupně Syslic a skautů 2. stupně Plevelů. Učíme se skautským dovednostem a hodnotám, hrajeme hry, rozvíjí-

me se po fyzické i psychické stránce, učíme se např. samostatnosti, spolupráci nebo sebereverziji, a hlavně zažíváme spoustu zábrav ve skupině dobrých kamarádů.

Naším velkým snem je mít vlastní klubovnu, kde by se scházely nejen naše družinky, ale také skauti z okolí, rohatecké děti při akcích pro děti, nebo i celé rodiny na programech pro veřejnost. Než se tohle sta-

ne, těšíme se na vás na další akci v Rohatci, která bude dozajista i tak.

Na závěr bychom chtěli moc poděkovat SRPŠ za důvěru a zázemí, bez kterého bychom zde vůbec nemohli působit. Rodičům za to, že nám s důvěrou svěřili své děti a obci Rohatec za finanční a další podporu našeho oddílu.

Kristýna Horinková



Sport

Starší žáci okresní přebor - pokračování z minulého čísla

Družstvo starších žáků jsou ročníkově 2008 a 2009 s doplněním ročníku 2010, kdy kluci hrají Okresní fotbalovou ligu, kterou pro ročník 2022-2023 tvoří celkem 10 týmů.

Začátek přípravy na sezonu byl zahájen v prvních dnech měsíce srpna 2022 týdenním soustředěním v Rohatci, kdy i veřejnost při našem přemísťování na obědy zaznamenala nové klubové oblečení a hlavního sponzora společnost Czech Unite Mont v krásných světle modrých barvách.

Soutěž byla zahájena první víkend v měsíci září 2022, po podzimní části je možno říci, že soutěž je náročná, hraje se jednokolově, to znamená, že na podzim odehráli naši kluci 9 zápasů. Po prvním kole a prohře nad konečným vítězem podzimu Velkou nad Veličkou se herně zvedli, šli zápas od zápasu s pozitivními účastmi a dřinou na trénincích, při téměř 100procentní účasti pokračovali velice dobře. Dařilo se jim jak kombinačně, tak i střelecky.

Slabinou je úzký kádr a vypadnutí jakéhokoli hráče základní sestavy je problémem, kdy nebylo zbylí, a museli pomoci hráči mladšího celku – a vedli si dobře. Stejně tak vypomáhají borci starších žáků kamarádům v dorostu.

Je potřeba všechny pochválit, jak podzim zvládli. Byly i zápasy, které odehráli v 12 nebo 13 lidech, navíc proti fyzicky vyspělejšímu soupeři. Podzimní část končí celek na krásném 2. místě s 18 body. Mnohem více ale těší předváděná hra. Ve většině zápasů byli fotbalovější a kombinačně lepší než soupeři. Je vidět,

že kluky fotbal baví. Chtělo by to ještě vyvarovat se zbytečných školáckých chyb zejména v obranné fázi.

Zimní příprava se pomalu rozbíhá, kdy jsme do osvědčeného trenérského dua Pavel Řáčák – Petr Bayer vzali ještě posilu vskutku originální, ne úplně fotbalovou: Davida Andrýska. David celý tým připravuje po silově-fyzické stránce, věříme v jeho schopnosti a dovednosti a těšíme se do zapojení nových trendů do celkové přípravy kluků.

Závěrem bych rád poděkoval všem za obětavou práci v roce 2022, kterou odvedli pro oddíl kopané, a všem lidem dobré vůle popřál do letošního roku pevné zdraví, pohodu a trochu toho pokakaného štěstíčka.

Trenér Pavel Řáčák

Rk.	Družstvo	Záp.	+	0	-	Skóre	Body
1	Velká nad Veličkou	9	7	0	2	47:7	21
2	Rohatec	9	6	0	3	43:32	18
3	Dubňany/Mutěnice	9	6	0	3	27:19	18
4	Strážnice/Veselí	9	6	0	3	22:15	18
5	FK Hodonín C	9	5	0	4	19:13	15
6	Prušanky	9	5	0	4	18:27	15
7	Žarošice/Násedlovice	9	3	1	5	22:37	10
8	Starý Poddvorov	9	3	0	6	10:16	9
9	Milotice	9	2	1	6	9:26	7
10	Lipov	9	0	2	7	6:31	2



Společnost
ECOBAT s.r.o.
IČ: 267 25 967, se sídlem Soborská 1302/8, Praha 6
oprávněná Ministerstvem životního prostředí k provozování kolektivního systému zpětného odběru baterií a akumulátorů vydává toto

OSVĚDČENÍ

o přínosu pro životní prostředí

pro

Obec Rohatec
IČ: 00488526

Výše uvedený smluvní partner odevzdal v roce 2022 ke zpětnému odběru a následné recyklaci celkem **199 kg odpadních baterií.**
Z tohoto množství bylo recyklací získáno **149 kg druhotných surovin**, které budou využity při výrobě nových produktů.

NIKL
turbinový přístroj

OCEL
kovové konstrukce

MANGAN
barvení skla, keramiky a tkanin

KADMIUM
akumulátory

MĚD
elektrická vodiče, chladice

ZINEK
střední okapy, kosmetika, popelnice

OLOVO
autobaterie

KOBALT
nástrojová ocel

STŘÍBRNO
šperky, mince, CD/DVD disky

LITHIUM
dobíjecí baterie, sklokeramické varné desky



RNDr. Petr Kratochvíl
Jednatel společnosti ECOBAT s.r.o.

Děkujeme, že nám pomáháte šetřit přírodu a její zdroje.
Sběrem baterií přispíváte k čistšímu ovzduší a vyšší kvalitě vodních zdrojů.



ROKAVA

RODINNÝ PENZION & KAVÁRNA

Hodonínská 557/19, Rohatec tel.:+420 607 043 603



Penzion

- nabízíme příjemné ubytování v soukromí
- dvou a třílůžkové pokoje s přistýlkou
- vaše individuální požadavky nejsou problém
- v ceně ubytování dostanete klíč ke sklípku s vínem k dispozici





Kavárna

- zažijte přátelské domácí prostředí a osobní jednání
- vychutnejte si skvělou kávu z místních pražírén
- připravenou kvalitním kávovarem La Cimbali
- ochutnejte také naše zákusky a dorty, které vyrábíme sami, vždy z kvalitních a čerstvých surovin.





BUĎTE SOUČÁSTÍ VÝROBY CUKROVINEK PRO CELÝ SVĚT!

HLEDÁME NOVÉ KOLEGY A KOLEGYNĚ



SKLADNÍK

MECHANIK | ELEKTROMECHANIK

ACCOUNT MANAGER

ZÁKAZNICKÝ SERVIS | NÁKUP | OBCHOD

NABÍZÍME

- Stabilitu silného zaměstnavatele
- Měsíční příděl cukrovinek zdarma
- Zajímavé finanční ohodnocení - tržní mzdu
- 5 týdnů dovolené, firemní benefity, stravování
- Nástup možný ihned

tel. 518 398 765

personalni@candyplus.cz

www.candyplus.cz



Obec Rohatec Vás srdečně zve na

DISCO PLES

který se koná v sobotu **11. března 2023**

od **20.00 hod.** v **KD Rohatec**

hraje DJ Filip Burian



Vstupné 150,- Kč, předprodej vstupenek na obecním úřadě



Uklidíme Česko

Uklidíme Naši obec

1. dubna 2023

Sejdeme se v 9 hodin před radnicí

Pytle a rukavice zajištěny, nezapomeňte na pevnou obuv!

Kontakt:
p. Matěj
602 509 887

www.UklidmeCesko.cz

Partneři akce

KB Nadace Jistota

GARNIGR

SKODA

PEKINZ

ECOJOM

Coca-Cola

UPC-Gala

UPC

SBĚR PAPIŘU

2023

pořádá ZŠ a MŠ Rohatec ve spolupráci s OÚ Rohatec

TŘETÍ KOLO 9. 3. 2023 OD 7:00-17:00
U KULTURNÍHO DOMU V ROHATCI

Proč sbírat papír?

- uklidíme si doma životní prostor
- zachráníme několik desítek stromů
- získané peníze se použijí na nákup výtvarných potřeb a sešitů, které žáci na naší škole dostávají zdarma

Na konci školního roku budou oceněni:

- vítězná třída (kg na žáka)
- tři nejlepší sběrači z každé třídy

KDO TŘÍDÍ, TEN VYHRÁVÁ!!!



ředitel školy
Mgr. Bc. Zbyněk Andryšek

starosta obce
Ing. Jarmil Adamec Ph.D.

OBEC ROHATEC
VÁS SRDEČNĚ ZVE NA

VÍTÁNÍ JARA

2. DUBNA 2023 VE STARÉ ŠKOLE OD 14⁰⁰ - 18⁰⁰ hod.

UKÁZKA ŘEMESEL, OCHUTNÁVKA TRADIČNÍCH JÍDEL,
TVOŘENÍ NEJEN PRO DĚTI A
SPOUSTA INSPIRACE NA VELIKONOCE

DS Svatopluk při DK Hodonin uvádí

Jean - Michel Ribes

DIVADLO

BEZ ZVÍŘAT
(šibalská hra)

Přeložil: Jaromír Jancek

Režie: Věra Slezáková, Běta Svanečková, Vladimír Julek
Text slouží: Petra Jandová, Marie Slezáková,
Dagmar Šestlancová
Technik: Petr Hnilica, Vít Pochyly

Hudba: Lubomír Krobot

Hrají: Stanislav Zámečník, Běta Svanečková, Věra Slezáková,
Michaela Režáková, Jiří Pavlíček, Josef Navrátil,
Tereza Lupašová, Eva Lupašová, Vladimír Julek,
Petra Jandová, Jiří Janda, Markéta Hanzlovicová

ROHATEC - Kulturní dům KOLONIE neděle 19. března 2023 v 17,00 hod. vstupné 100,- Kč

Obec Rohatec
Obecní knihovna Rohatec

vás zvou na přednášku

MARIE TEREZIE

Chystá se k vám na návštěvu sama panovnice, aby zábavně a poutavě seznámila poddané se svým životem. Být císařovnou, porodit 16 dětí, neustále cestovat po Evropě, vymýšlet reformy, stavět vojsko pro válku a sehnat drahé polovičky pro své mnohačetné potomstvo není nic jednoduchého. Čekají na Vás slavné osobnosti z historie - Fridrich II. Veliký, Ludvík XV. a XVI., Madame Pompadour, Václav Antonín Kounic, Josef II. i Wolfgang Amadeus Mozart. Dozvíte se zajímavosti z jejich osobního života, o kterých se rozhodně v učebnicích dějepisu nedočtete.

přednáší
DANA ŠIMKOVÁ

pátek 21. dubna 2023
17.00 hodin
Obecní knihovna Rohatec
vstupné dobrovolné





